

nobis fumamus, aut audeamus Deo vovere, quod nullum testimonium habeat, qualiter ab ipso æstimetur. Hæc Calvinus. Ex quibus verbis constat illum sentire, nihil posse Deo voveri, nisi quod ab illo præceptum est: quia hoc solum, ut ille docet, habet apertum testimonium, quod Deo placeat. Nam isti heretici nullam, prout in titulo de Præcepto, hæresi secunda, retulimus, inter præceptum & consilium ponunt differentiam, & ideo dicunt nihil Deo placere, nisi quod ab illo præceptum est. Ex hac itaque falsissima sententia deducunt, nihil posse Deo voveri, nisi quod ab illo præceptum est: quia nihil aliud dicunt, constat nobis placere Deo. Ad hanc hæresim revincendam satis esse possunt ea, quæ in titulo de Præcepto, hæresi secunda & tertia, diximus. Nam in illis locis probavimus latum esse discrimen inter præceptum & consilium, & ali- quid Deo placere, quod non sit ab illo præceptum. Ex quibus omnibus facile colligitur homines posse aliquid Deo vovere, quod ille non præcepit, sed præter illa omnia volo aliqua in speciali contra hanc hæresim proferre argumenta, ut multo apertius illius falsitas omnibus innorescat.

Primum quidem offero testimonium ex libro Numerorum, cap. 30. ubi Dominus per Moysen ait: *Si uxor voverit, & juramento se constrinxerit, ut per jejunium & caterarum rarum abstinentiam affligat animam suam, in arbitrio viri erit, sive faciat, sive non faciat. Quod si audiens vir tacuerit, & in alteram diem transfulerit sententiam, quicquid voverat, atque promiserat, reddet, quia statim ut audivit, tacuit.* Ex hac Dei lege apertissime constat, aliquid posse Deo voveri, quod non sit ab eo præceptum. Nam jejunium poterat uxor vovere, & tale non erat à Deo præceptum, quia si fuisset à Deo præceptum, non posset maritus illius contradicere tali voto, & irritum facere illud. Poterat autem maritus, ut ex ipsa lege constat, statim ut audisset, irritare votum: ergo jejunium illud quod uxor voverat, non erat à Deo præceptum. Rursum, illud est manifestum quod sacra historia refert de Anna, uxore Elcanæ, quæ cum filium non haberet, & illum anxie desideraret, surrexit postquam comederat, & biberat in Silo. Et Heli Sacerdote sedente super sellam ante postem domus Domini, cum esset Anna amaro animo, oravit ad Dominum flens largiter, & votum vovit, dicens: *Domine exercituum si respiciens videris afflictionem famula tuæ, & recordatus mei fueris, nec oblitus ancilla tuæ, dederisque servæ tuæ sexum virilem, dabo eum Domino omnibus diebus vita ejus, & novacula non ascendet super caput ejus.* Hoc votum quod emisit Anna, ut manifeste constat, non fuit de re quam Deus umquam illi præceperat, & tamen votum illud sic placuit Deo, ut propter illius meritum Deus dederit Annæ petitionem suam. Nam post circulum dierum concepit Anna, & peperit filium, vocavitque nomen ejus Samuel, eo quod à Domino postulasset eum. Placet igitur Deo votum de re bona, quamvis non sit ab illo præcepta. Præterea, virginitatem Deus non præcepit, Paulo testante, (1. Cor. 7.) qui ait: *De virginibus præceptum Domini non habeo.* At de ipsa virginitate perpetuo servanda votum Deo vovit gloriosa Dei Genitrix semper Virgo Maria, quæ Deo usque adeo placuit, ut illam in Matrem suam elegerit. Non igitur displicet Deo votum omne, quod est de re ab illo non præcepta. Deinde Apostoli votum paupertatis emiserunt, prout constat ex testimonio Augustini, quod in proxime præcedente hæresi citavimus. Nullum est autem datum à Deo præceptum, sed solum consilium de paupertate ser-

vanda, per quam omnia bona temporalia actu deseruntur.

Quantum autem hoc paupertatis votum Deo placeat, aperte ostendit illa magnificentissima Dei promissio, qua largissimam propter illud votum promisit illis mercedem. Quæsi verat enim Petrus à Christo Redemptore nostro, quid daturus esset illi & suis Condiscipulis, posterea quod omnia reliquissent, ut illum sequerentur. Cui interrogationi Salvator noster respondit, (Mat. 19.) sic dicens: *Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione quum sederit filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.* Quis ergo tam demens, ut dicat, displicuisse Deo, id propter quod tantum premium reddere dignatus est? Juste igitur & sancte potest homo vovere Deo, quod ille non præcepit. Accedit ad hæc omnia concursus Sanctorum virorum sententia, qui omnes docent, posse hominem sancte Deo vovere, quod minime ab illo præceptum est. Augustinus, libro primo de Adulterinis conjugijs, capite vigesimo quarto, hæc ait: Quod enim cuiquam antequam vovisset, licebat, quum se nunquam facturum voverit, non licebit: si tamen id voverit quod vovendum fuit: sicut est perpetua virginitas, vel continentia post experta connubia solutis à vinculo conjugali: vel ex consensu viventibus, & carnalia debita sibi invicem relaxantibus fidelibus, castique conjugibus: quod alterum sine altera, vel alteram sine altero vovere fas non est. Hæc ergo, & si quæ alia sunt, quæ rectissime vo-

ventur, quum homines voverint nulla conditione rumpenda sunt, quæ sine ulla conditione voverunt. Quia in hoc Dominum præcepisse intelligendum est, ubi legitur: (Psal. 75.) *Vovete, & reddite Domino Deo vestro.* Unde Apostolus de quibusdam, quæ continentiam voverunt, & postea nubere volunt, quod eis antequam vovissent, utique licebat: *Habentes*, inquit 2. Tim. 5. *damnationem, quoniam primam fidem irritam fecerunt.* Hæc Augustinus. In quibus verbis multa contra istos hereticos annotare possumus: sed illud est præcipuum, quod inter vota justa & minime rumpenda numerat votum virginitatis, quam constat non esse à Deo præceptam. Neque votum temporarie sed perpetuæ virginitatis dixit esse justum, & per omnia servandum. Ex quibus verbis etiam convincitur Calvinus, qui etsi aliqua vota admittat & probet, omnia tamen vota perpetua damnat. Et in Commentariis super Psalmos, declarans verum illum ex Psalmo 75. *Vovete, & reddite Domino Deo vestro*, iterum ait Augustinus: Alius vovet Deo castitatem conjugalem, ut præter uxorem suam non noverit aliam: sic & femina, ut præter virum suum non noverit alium. Alii etiam voverunt, & si experti tale conjugium, ultra nihil tale pati, nihil tale concupiscere, aut sustinere: & ipsi voverunt aliquid majus quam illi. Alii virginitatem ipsam ab ineunte ætate voverunt, ut nihil tale vel experiantur, quale illi experti reliquerunt: & isti voverunt plurimum. Alii voverunt do-

num suam esse hospitalem omnibus sanctis advenientibus, magnum votum voverunt. Alius voveret relinquere omnia sua distribuendo pauperibus, & ire in communem vitam, & societatem sanctorum: magnum votum vovit. *Vovete, & reddite Domino Deo vestro.* Quisque quod voluerit, voveat: illud attendat, ut quod voverit, reddat. Hæc tamen Augustinus. In quibus verbis vota illarum rerum quas Deus non præcepit, non solum laudat, sed dicit esse multo meliora, quam vota illarum rerum, quas Deus jusit. Huic sententiæ favent Hieronymus, Chrysostomus, Photinus ab Oecumeno citatus, Theophylac-

rus Isidorus. Nam hi omnes interpretantes illa verba Pauli: *Si nupserit virgo, non peccat*, dicunt servandum esse votum virginitatis, quam constat non esse à Deo præceptam. Horum verba non est opus nunc impresentiarum citare, quia in proxime præcedente hæresi fuerunt per me citata.

U S U R A.

Guido Carmelita in sua summa de hæresibus, dicit Græcos sentire, non esse peccatum, dare aliquid ad usuram. Et certe miror quod homines in sacris litteris versati, & qui illis aliquam fidem præbent, in tam apertam hæresim lapsi sint, contra quam tot tamque manifesta sint sacre scripturæ testimonia. In Exodo enim cap. 25. lex Domini ait: *Si pecuniam mutuo dederis pupillo meo pauperi qui habitat tecum, non urgas eum quasi exactor, nec usuris opprimes.* Et in Levitico cap. 25. *Si attenuatus fuerit frater tuus, non accipies ab eo usuras.* Et in Deuteronomio cap. 2. *Non seneraberis fratri tuo ad usuram pecuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam rem, sed alieno.* Quod autem dixit, sed alieno, permissio est Judæis concessa ob eorum omnium avaritiam: sicut & alias permissio est illis libellus repudiij ad duriciam cordis eorum. Non autem permittuntur nisi ea quæ mala sunt. Malum est ergo ad usuras dare etiam alieno. Divinus Psaltes cum prius interrogasset Deum quisnam esset in tabernaculo illius habitaturus, postea eidem quæstioni ipsemet respondens, ait: (Psal. 14.) *Qui pecuniam suam non dedit ad usuram, &*

Hæ sunt, Serenissime REX, hæreses quæ ab Apostolicis temporibus ad hunc usque diem Ecclesiam vexaverunt. An autem omnes collegerim, me lateat, quoniam multæ fuerunt hæreses adeo occultæ, ut in paucorum & forte nullius noticiam venerint. Aliæ rursum quæ & si multis fuerunt notæ, non tamen fuerunt quæ de illis ullam in suis libris facerent memoriam: quapropter necessum est ut sint longo temporis decursu traditæ oblivioni. Hoc tamen fateor, me nullam assertionem in hoc opere omisisse eis quas Ecclesia proscriptis, cujus memoria apud aliquem scriptorem ex his quos videre licuit, habetur.

F I N I S.

AUGUSTIN. IN CANONICAM JOAN.

Omnia quæ leguntur in scripturis sanctis, ad instructionem & salutem nostram intente oportet audire. Maxime tamen memorie commendanda sunt, quæ adversus hereticos valent plurimum, quorum insidiæ, infirmiores quoque negligentiores circumvenire non cessant.

SOLI DEO GLORIA.

scripta manserunt, sed ab ore in os ad nos sunt delata, l. 1. c. 5. f. 14. & 15.

Apostolos non predicasse Evangelium spiritualiter sed litteraliter, error fuit Abbatis Joachimi, l. 2. f. 73. v. *Apostoli*.

Apostolos predicasse Evangelium secundum spiritualem intelligentiam, ostenditur, l. 2. f. 74. v. eodem.

Apostolos non habuisse, nec recepisse pecunias, neque in crastinum aliquid servasse, neque hoc eis licuisse, error fuit Pseudoapostolorum, l. 2. f. 74. v. eodem.

Apostolos pecunias habuisse & secum portasse, ex litteris sacris ostenditur, l. 2. f. ibidem.

Apostolis multa prohibita uno tempore fuere, quae alio licere, l. 2. f. 75. v. eodem.

Apostolis prohibitum fuit aliquando pecunias portare, l. 2. f. ibidem.

Apostoli quare baptizabant nomine Jesu, & non nomine Trinitatis Patris & Filii & Spiritus Sancti, quae est vera baptismi forma, l. 3. f. 79. v. *Baptismus*.

Apostolis plura praecipit Christus, non in perpetuum observatura, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.

Apostoli iuste prohibere poterunt esum suffocati & sanguinis, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.

Apostolis quando fuit interdicta pecunia, l. 10. f. 314. v. *Mendicitas*.

Apostoli bonam partem caeremoniarum Missae instituerunt, l. 10. f. 317. v. *Missae*.

Apostoli plura instituerunt, quae in sacris litteris non reperiebantur, l. 6. f. 180. v. *Ecclesia*.

Apostolus Jacobus per illa verba, *Infirmatur quis in vobis* &c. non instituit Sacramentum Extremae Unctionis, cum proprium fuerit Christi, sed praeco illius exitit, l. 14. f. 486. cum seq. v. *Unctionis*.

Apostolos emisisse votum paupertatis, ostenditur, l. 14. f. 492. & 500. v. *Votum*.

Apostolos baptizatos fuisse ante Christi mortem, ostenditur, l. 13. f. 458. v. *Sacerdotium*.

Apostolorum quatuor genera ex beato Hieronymo, l. 12. f. 430. v. *Predicatio*.

Apostolorum neminem (postquam ad Apostolatus munus assumpti fuerunt) novam duxisse uxorem, ostenditur, l. 13. f. 458. v. *Sacerdotio*.

Apostolica Sedes post Generalia Concilia in fidei causa potestatem habet iudicandi, l. 1. c. 8. f. 23.

Apostolica Sedes quae sit, l. 1. c. 8. f. 23. & 24.

Apostolica Sedes errare non potest, f. ibid.

Apostolicam Sedem approbare scripturam alicujus Doctoris quid sit, & ad quid se extendat hujusmodi approbatio, l. 1. c. 7. f. 20.

Apostata omnis haereticus est, non tamen e contra omnis haereticus est apostata, l. 1. c. 9. f. 28.

Apostasia species est infidelitatis sub haeresi, l. 1. c. 9. f. 28.

Apum more in florum electione libri gentilium legendi sunt, l. 1. c. 12. f. 37.

Apocalypsim conscriptam fuisse a beato Joanne Evangelista ostenditur, l. 13. f. 464. v. *Scriptura Sacra*.

Aquam non esse a Deo creatam, sed esse illi coaeternam, haeresis est dicere, & convincitur ex litteris sacris, l. 2. f. 75. v. *Aqua*.

Aquam benedictam majorem habere virtutem, quam non benedictam, ostenditur contra haereticos, l. 2. f. 76. v. *Aqua*.

Aqua benedicta non ab ipsa benedictione suam obtinet

virtutem, sed ab ipso Deo assistente & operante verbis super aquam dictis, l. 2. f. ibid.

Aquae benedictae & aquae baptismatis differentia, l. 2. f. 77. ibid.

Aquae benedictae mira virtus exemplo monstratur, l. 2. f. 77. ibid.

Aquam esse apponendam in calicis consecratione ostenditur, l. 6. f. 203. v. *Eucharistia*.

Arcae veteris instrumenti quare tot ei fuere impensi honores, l. 13. f. 439. v. *Reliquiae*.

Arca Noe typum gesit Ecclesiae, l. 6. f. 177. v. *Ecclesia*.

Arca Noe typum Baptismi gesit, l. 3. f. 85. v. *Baptismus*.

Argumentum pulchrum quo suademur Sanctis viris magis credendum, quam aliis est multo doctioribus, l. 1. c. 11. f. 33.

Argumenta haereticorum contra bonorum operum meritum diluuntur, l. 11. f. 376. v. *Opera*.

Argumentum ingeniosum contra Lutherum notatur, l. 1. c. 14. f. 43.

Argumentum contra haereticos quando ex mystico scripturae sacrae sensu sumi potest, l. 10. f. 321. v. *Missae*.

Argumentum efficax est ad haesim convincendam Sanctorum Doctorum de una re concors sententia, l. 1. c. 7. f. 21.

Argumenta haereticorum facta contra Missae sacrificium diluuntur, l. 10. f. 332. v. *Missae*.

Argumenta haereticorum contra unitatem uxoris in matrimonio facta diluuntur, l. 11. f. 353. v. *Nuptiae*.

Argumenta facta pro divortio causa fornicationis ingeniose diluuntur, l. 11. f. 354. 355. & 356. v. *Nuptiae*.

Argumenta haereticorum solvantur facta contra calibatium, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*, & l. 13. f. 452. v. *Sacerdotium*.

Armis quibus utendum est ad haereses expugnandas, l. 1. c. 2. f. 3. & l. 13.

Arrogans censendus est qui sanctorum Doctorum posthabita sententia, propriae adhaeret, l. 1. c. 7. f. 22.

Articulos Parisienses non transire montes quare dicitur, l. 1. c. 8. f. 23.

Articulum fidei Ecclesiam denuo non posse condere, manifeste ostenditur, l. 1. c. 8. f. 25.

Arrius voraginem cupiditatum, & ambitionum suarum non potens implere, Sacerdotes aequales Episcopis dixit, l. 1. c. 11. in finem.

Arriani detrahunt Christi laudibus in Ecclesia decantatis, l. 4. f. 118. v. *Cantus*.

Ara Dei Ecclesia dicitur, l. 3. f. 111. v. *Beatitudo*.

Augustinus Ecclesiastici librum inter canonicos recepit, l. 1. c. 2. f. 5.

Augustinus perperam a Gratiano citatur, l. 1. c. 2. f. 7.

Augustini sententia exponitur de auctoritate Decretalium & epistolarum Summorum Pontificum, l. 1. c. 2. f. 7.

Augustinus optat suorum operum lectorem non esse ejus dictis prorsus deditum, l. 1. c. 7. f. 19.

Augustinum non fuisse auctorem libri de Ecclesiasticis dogmatibus ostenditur, l. 3. f. 98. v. *Baptismus*.

Augustinum non fuisse auctorem libri de quaestionibus novi & veteris instrumenti, licet ejus nomine circumferatur, ostenditur, l. 10. f. 311. v. *Melchisedech*.

Augustini & Ambrosii dictum, nempe omnia peccata mortalia venialia fieri per poenitentiam, quomodo debet intelligi, l. 12. f. 398. v. *Peccatum*.

Auc-

Auctoritatem Pontificiam pendere a sanctitate & bonitate Pontificis, haeresis est dicere, l. 12. f. 389. v. *Papa*.

Auctoritate propria non licet vasallo interficere tyrannum, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.

Auctores Evangeliorum qui fuerint, traditione Ecclesiae constat, l. 1. c. 5. f. 14. & 15.

Auctor istius operis adfuisse publice concioni cujusdam praedicatoris (qui suum supra modum cupiens institutum extollere) dixit, quod quicumque suae Religionis semel induerit habitum in fide minime possit errare fatetur, l. 1. c. 9. f. 27.

Auctoris modestia nolentis prodeire cuius fuerit instituti ille, qui supra dictam ausus est praedicare blasphemiam, notanda est, l. 1. c. 9. f. 27.

Auctor disponit ordinem hoc in opere dicendorum, l. 2. c. 14. f. 45.

Auctoris prudentia nolentis praecipitare sententiam, quid de origine ejusque doctrina sentiat, sed Ecclesiae sententiae se totus committit, notatur, l. 2. f. 57. v. *Adam*.

Auctoris intentio aequa nemini haereticorum parere, cessit sui instituti, l. 1. c. 9. f. 26.

Aurium officio funguntur subditi, l. 1. c. 6. f. 17.

Auxilio Dei quomodo pacto homo potest omnia ostenditur, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.

B

Baptizatus semel iterum rebaptizandus haeresis est, & convincitur, f. 87. ibi.

Baptizatus a Judaeo vel Pagano recte verba proferente, & intentione faciendi quod Christi Ecclesia facit, vere baptizatur, f. 88. ibi.

Baptizari non licet citra necessitatis causam ab haeretico ministro, f. 89. ibi.

Baptismi unitas ex sacris litteris ostenditur, ibi.

Baptismus quaedam figurata est mortis Christi, ibi.

Baptismus longe ante sacramentum Eucharistiae fuit institutus, f. 90. ibi.

Baptismus non exigit christisma, quamvis in ipso apponatur, ibi.

Baptismo non egere parvulos, haeresis est Pelagii, & convincitur, f. 91. ibi.

Baptismus lavacrum est regenerationis, ibi.

Baptismus martyrium appellatur, f. 97. ibi.

Baptismi tria genera, ibi.

Baptismus non delere omne peccatum, haeresis est Lutheri, & convincitur, f. 98. ibi.

Baptismus omne peccatum delere, ostenditur, f. 98. & 99. ibi.

Baptismo imprimi characterem, testimonii Sanctorum & Conciliorum ostenditur, l. 4. f. 121. v. *Character*.

Baptismus janua est sacramentorum, l. 11. f. 348. v. *Nuptiae*.

Baptismi praecipuum notatur, l. 12. f. 414. v. *Praecipuum*.

Babylonia civitas quare sic appellata, l. 9. f. 304. v. *Lingua*.

Beatos non videre essentiam Dei, sed claritatem quamdam illius essentiae, haeresis est Armenorum, & convincitur, l. 3. f. 101. v. *Beatitude*.

Beatitudo nihil coinquinatum complectitur, l. 12. f. 433. v. *Purgatorium*.

Beatitudo quae, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.

Beatitudinem consistere in carnis delitiis, haeresis fuit Cerinthi, quae convincitur, ibi.

Beatitudinem ac miseriam non esse perpetuam, haeresis fuit Origenis, quae impugnatur, f. 106. ibi.

Beatitudinem esse perpetuam sacrarum litterarum testimonio ostenditur, ibi.

Beatitudinis nomen plures sortitur significationes in sacris litteris, f. 106. & 107. ibi.

Beatitudinis potiore partem esse Dei visionem quam ejusdem dilectionem, asserentes falso fundamento innuntur, ibi.

Beatitudo aeterna quid sit, ibi.

Beatitudinem perfectam homo in hac vita habere non potest, ibi.

Beatos esse pares in gloria, & damnatos in poenis, & justos hac in vita in meritis, haeresis est Joviniani, quae impugnatur, lib. 3. f. 113. v. ibi.

Bernardus serm. 3. in festivitate omnium Sanctorum, & ser. 4. ejusdem festivitatis caute legendus est, f. 109. & 110. ibi.

Bellum, l. 3. f. 115.

Bellum gerere Christianis non licere, haeresis est, quae convincitur testimonio sacrarum litterarum, ibi.

Bellum non gerendum adversus Turcas, eo quod flagellum Dei sit, haeresis Lutherana est, quae impugnatur apertissime, f. 116. ibi.

Bellum ut justum sit, causa exploranda est, ibi.

Bellum indicere non ad quemvis spectat, ibi.

Mmmmm B-

INDEX COPIOSISSIMUS

RERUM, ET VOCUM MEMORABILIUM IN HOC PRIMO TOMO explicatarum alphabetica serie digestus, in quo littera L. librum, V. verbum: C. capitulum: & F. folium significat.

A Braham dicendo uxorem esse sororem suam non est mentitus, sed verum occultavit, lib. 10. fol. 312. verb. *Mendacium*.
 Abraham, & reliqui Patres quare plures habuerunt uxores, l. 11. f. 352. v. *Nuptia*.
 Abbatem errasse convincitur manifeste, l. 1. c. 8. f. 25.
 Absolutionem non habere efficaciam, nisi quia creditur hæresis est Lutheri, l. 2. f. 50. v. *Absolutio*.
 Absolvendi, & remittendi peccata potestas à Deo collata est Sacerdoti, f. 50. & 53. ibid.
 Absolutum esse quempiam, quid est dictum, f. 51. & 52. ibid.
 Absolutio sacramentalis actus est judicialis, f. 53. ibidem.
 Absolvere posse puerum, ac mulierem, sicut Papa, hæresis est Lutheri, & impugatur, f. 53. ibid.
 Abstineri à carnibus debet homo propter scandalum vitandum in proximo, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
 Abstineri à suffocato, & sanguine quare ab Apostolis fuit prohibitum, ibid.
 Abstinentes ab esu carnum in veteri lege, meritorie abstinebant, ibid. f. 125. & 126.
 Abstinentia aliquorum ciborum laudatur in veteri testamento, ibid.
 Abstineri à pluribus cibis à primordiis nascentis Ecclesie consuetudo fuit, ibid.
 Abstracta nec inconcreta nomina ad verbarum naturarum dicuntur de se invicem, nisi illæ duæ naturæ insint eisdem supposito, l. 4. f. 135. v. *Christus*.
 Abdicationem veram Christus monuit verbis illis adolescenti dictis, si vis perfectus esse, &c. l. 12. f. 418. v. *Præceptum*.
 Ablutionem pedum propter quid Christus commendavit, l. 6. f. 215. v. *Eucharistia*.
 Ablutione pedum non vitur Ecclesia sicut olim in usu habuit, & quare, ibid.
 Actus baptizandi per verbum indicativi, vel alterius modi insinuandus est, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.
 Actus baptismi cuiusmodi verbo fit insinuandus nondum Ecclesia definivit, ibid.
 Acceptiones plures notantur de hoc nomine beatitudo, l. 3. f. 107. v. *Beatitudo*.
 Adam, & Evam damnatos fuisse propter eorum primum inobedientiam peccatum, hæresis fuit Tatiani, l. 2. f. 54. v. *Adam*.
 Adam, & Evam non fuisse damnatos ostenditur, ibid.
 Adam, & Eva puniuntur à Deo, non tamen maledicuntur ut serpens, & quare, ibid. fol. 55.
 Adæ, & Evæ signa penitentiae norantur, ibid.
 Adam post peccatum perdidit imaginem Dei, hæresis est dicere, quæ Origeni tribuitur, ibid.
 Adam, & Eva quomodo una caro dicuntur, ibid. f. 58.

Adam, & Eva si permansissent in statu innocentie, non coituros unquam, hæresis est Armenorum, quæ convincitur, ibid. f. 57.
 Adam moriturum fore etiam si non peccasset, & quod mortuus est non ex culpæ demerito, sed ex conditione naturæ, hæresis est Pelagii monachi, ibid. f. 58.
 Adam si non peccasset minime moriturus ostenditur, ibid. f. 58. & 59.
 Adam peccati poena mortem incurrit corporalem, ibid. f. 59.
 Adami, & Evæ oculos post peccatum apertos fuisse, quomodo intelligitur, ibid.
 Adam fuit de limo terræ formatus, & Eva de ejus costa, ibid. f. 59. & 60.
 Adamus nomen imposuit mulieri, ibid. f. 61.
 Adæ vero non inveniebatur adjutor similis ejus exponitur, ibid. f. 61. & 62.
 Adam si in iustitia permansisset, quomodo immortalis diceretur, l. 2. f. 69. & 70. v. *Anima*.
 Adorationis traditio notatur, l. 1. c. 5. f. 14.
 Adoratio, l. 2. f. 45. v. *Adoratio*.
 Adorandum non esse Dominicam Crucem, hæresis fuit Claudii Episcopi Taurinensis, quæ convincitur, ibidem.
 Adorandum esse Crucem Dominicam, in qua pependit Christus, probatur manifeste, ibid. f. 46.
 Adoratio exterior, & quæcumque alia exterior operario talem sortitur bonitatem, vel malitiam, qualem habet actus interior, à quo derivatur, ibid. f. 47.
 Adorandum non esse Eucharistiam, hæresis fuit Joannes Oecolampadii, quæ impugatur, & convincitur apertissime, ibid.
 Adoratio latria, quæ soli Deo debetur, non est exhibenda Christi humanitati absque divinitate consideratæ, ibid. f. 49.
 Adoratio latria quomodo exhibenda est Christi humanitati ostenditur, ibid.
 Adorandi Christum præceptum notatur, ibid. f. 48.
 Adulti, & parvuli differenter ad Christum veniunt, l. 3. f. 84. v. *Baptismus*.
 Adulti, qui propria fide ad Christum veniunt, majorem quam parvuli in baptismo gratiam consequuntur, ibidem.
 Adultis prædicandum fore Evangelium, præcepit Christus, ibid. f. 87.
 Adultum non posse salvari absque baptismo in actu quantumcumque in voto habeat, hæresis est dicere, ibidem f. 96.
 Adultum salvari posse absque baptismo, cum ipse iniegra fide, & voto, quomodo facultas non adest baptizandi, Sanctorum testimonio, & Conciliorum definitionibus ostenditur, ibid.
 Aer in sacris litteris spiritus appellatur, l. 2. f. 65. v. *Anima*.
 Æqualitas divinarum personarum ex litteris sacris ostenditur, l. 2. f. 167. v. *Deus*.
 Affectum Deus acceptat, quando operis exequutio haberi nequit, l. 3. f. 96. v. *Baptismus*.
 Affectus interior voluntatis prohibetur in præcepto, non concupisces, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
 Afflictiones à Deo inflictæ, in sacris litteris mali nomenclaturam sæpe fortuntur, l. 10. fol. 306. v. *Malum*.
 Affinitas etiam ex coitu fornicario, l. 2. f. 58. v. *Adam*.
 Agnus paschalis typum gessit sacrificii corporis Christi, l. 10. fol. 324. v. *Missa*.
 Agnus occisus ab origine mundi, quare Christus dicitur, l. 6. f. 188. v. *Evangelium*.
 Allegantur Doctores dicentes, Evam formatam fuisse de costa Adam, l. 2. f. 61. v. *Adam*.
 Alere tenentur Prædicatores ipsi auditores verbi Dei, l. 9. f. 291. 293. & 294. v. *Labor*.
 Altare custodienda Eucharistia, l. 6. f. 212. v. *Eucharistia*.
 Amor sui radix prima est hæresum, l. 1. c. 11. f. 31.
 Ambitio multarum hæresum parens est, lib. 1. cap. 12. fol. 35.
 Ambitio fuit multarum hæresum causa, lib. 1. cap. 12. fol. 35.
 Ambrosium caute legendum circa expositionem dicti Pauli 1. Corinthiorum 7. in materia divortii: nam plura sunt ibi addita indigna quidem ut tanto tribuantur viro, l. 11. f. 358. v. *Nuptia*.
 Ambrosii dictum, nempe, quod omnia peccata mortalia sunt venialia per poenitentiam, quomodo intelligitur, l. 12. f. 398. v. *Peccatum*.
 Amici Dei qui appellantur, l. 13. f. 460. v. *Sancti*.
 Animas in purgatorio existentes posse mereri, & demereri, hæresis est Lutheri, quæ etiam convincitur, l. 12. f. 335. v. *Purgatorium*.
 Animas in purgatorio certas esse de sua salute, ostenditur, ibid. f. 436.
 Animas purgatorii per hoc quod exofas habeant poenas, peccare, hæresis est Lutheri, quæ etiam convincitur, ibid. f. 437.
 Anima inter illa, quæ sub celo nobis incognita sunt, magis innotescit, l. 2. f. 64. v. *Anima*.
 Animam rationalem, quatenus rationalis est, non esse formam corporis humani, error fuit Petri Joannis, qui impugatur, & convincitur, ibid.
 Animam de nihilo creat Deus, ibid. f. 65.
 Anima in sacris litteris spiritus appellatur, ibid.
 Anima non creatur, antequam corpus formetur, ibid. f. 65. & 66. Contrarium fuit hæresis cuiusdam Joannis Episcopi Hierosolimitani, ibid.
 Animam esse ex Dei substantia, error fuit Gnosticorum, ibid. f. 66.
 Animam filii esse ex anima Patris, error fuit Tertulliani, & impugatur, ibid. f. 67.
 Animas creati à Deo immediate, contra plures hæreticos ostenditur, ibid. f. 67. & 68.
 Anima valde mutabilis, ibid. f. 67.
 Animam non esse ex anima ingeniose probatur, ibidem f. 68.
 Animam esse corpus error Tertulliani, qui & impugatur, ibid.
 Animam creatam esse à Deo scripturæ sacræ testimoniis ostenditur, ibid. f. 68. & 69.
 Animas sceleratorum hominum post mortem converti in demones, & quæcumque animalia bruta suis meritis congrua dicere, hæresis est, quæ & impugatur, ibid. f. 69.

Animam corrumpi simul cum corpore in morte hominis, hæresis est in duas partes divisa, ibid.
 Animam esse immortalem, ostenditur, ibid. f. 70.
 Animas transire de corpore in corpus, hæresis est, ibid. f. 71.
 Albanensium, post Pithagoricos, & convincitur etiam philosophice, ibid.
 Animas ante infusionem corporis peccasse, & in poenam peccati in corpora, tamquam in carcerem fuisse inclusas, error fuit Origenis, qui & impugatur, ibid. fol. 71. & 72.
 Animam intra mortale corpus existentem non posse videre Deum, ostenditur, l. 3. f. 102. v. *Beatitudo*.
 Animæ cibus Deus est, ibid. f. 105.
 Animam nullam ante diem judicii fuisse beatam, hæresis est Armenorum, quæ convincitur, ibid. f. 109.
 Animas purgatas statim beatificari, definitionibus Conciliorum ostenditur, ibid. f. 110. 111. 112. & 113.
 Animæ nomine in litteris sacris sæpe totus homo intelligitur, lib. 4. f. 136. v. *Christus*.
 Animalia bruta, intelligere ac ipse homo, hæresis est quæ convincitur, l. 3. f. 117. v. *Bestia*.
 Animalia quatuor in Ezechiele quatuor Evangelistarum typum gerunt, l. 6. f. 186. v. *Evangelium*.
 Antequam adverbium, in litteris sacris sæpe ponitur ut nullum ad futura respectum dicat, l. 10. f. 309. v. *Maria Virgo*.
 Antiphonæ & Responsorialia quæ cantantur in Ecclesia unde initium sumperere ostenditur, l. 4. f. 120. v. *Cantus*.
 Angelorum malorum peccatum à nullo alio demone processit, sed à suo libero arbitrio, lib. 12. f. 394. v. *Peccatum*.
 Angelos non fuisse sive bonos sive malos à Deo creatos, hæresis est quæ convincitur, l. 2. f. 63. v. *Angelus*.
 Angeli desiderant videre faciem Dei, non quod non videant, sed videndo videre desiderant & desiderantes vident, l. 3. f. 103. v. *Beatitudo*.
 Angelici spiritus non omnes ejusdem sunt conditionis nec meriti, lib. 3. f. 114. v. *Beatitudo*.
 Angelica vita status virginitalis est, l. 14. f. 485. v. *Virginitas*.
 Analogia pulchra de Ecclesia congratulatione, l. 1. c. 6. f. 18.
 Analogia, unde veritas aliqua habeat quod sit catholica, l. 1. c. 8. f. 25.
 Analogia vel similitudo unde scriptura sacra postquam nobis esse sacram confiteretur, credenda sit, l. 1. c. 8. f. 25.
 Analogia pulchra de adoratione humanitatis Christi cum divinitate, l. 2. f. 49. v. *Adoratio*.
 Analogia pulchra de hæretico & apostata, l. 1. c. 9. f. 28.
 Annus, lib. 2. f. 72. v. *Annus*.
 Annorum numerus millenarius in sacris litteris pro universitate capitur, l. 3. f. 105. v. *Beatitudo*.
 Annuntiare in sacris litteris pro laudare aut gratias agere sæpe sumitur, lib. 12. f. 449. v. *Sacerdotium*.
 Apostoli arcana Dei cognoverunt quæ populo nuntiare non licebat, l. 12. f. 385.
 Apostolos fundamenta fuisse Ecclesie, l. 12. f. 386. v. *Papa*.
 Apostoli ituri ad prædicandum, Christus præcepit eis nihil in via portare, l. 2. f. 75. v. *Apostoli*.
 Apostoli plura de Ecclesie regimine dixerunt, quæ non scrip-

Benedictio quæ, l. 3. f. 117. v. *Benedictio*.
 Benignitatem, potentiam, & sapientiam omnibus tribus personis in divinis convenire ostenditur, l. 5. f. 173. v. *Deus*.
 Bigamus sacerdotio non est dignus, l. 13. f. 455. v. *Sacerdotium*.
 Bonos in Dei Ecclesia, minime communionem malorum inquinari, ostenditur contra Donatistas & reliquos hæreticos, l. 6. f. 176. & 177. v. *Ecclesia*.
 Bonis operibus ex parte confidendum scriptura sacra docet, l. 13. f. 150. v. *Spes*.
 Bonis operibus certa efficitur vocatio nostra, l. 9. f. 303. v. *Liberitas*.
 Blasphemie noxam incurrit ille, qui dixit, habitum suæ religionis qui semel induerit, non posse in fide errare, l. 1. c. 9. f. 27.
Canonici libri recensentur juxta Concilium Laodicense, l. 1. c. 2. f. 4.
 Canonorum librorum collectio juxta Concilium Carthaginense, f. 4. ibi.
 Canonorum librorum collectio juxta decretum Innocentii Papæ, f. 5. ibi.
 Canonorum librorum collectio juxta Beatum Augustinum, f. 5. ibi.
 Canonorum librorum collectio ex Concilio Florentino, f. 5. ibi.
 Canonorum librorum collectio ex Concilio Tridentino, l. 1. c. 2. f. 6.
 Canones Apostolorum post sceram scripturam primum obtinent locum, f. 6. ibi.
 Canonistarum munus non est de hæresi aut de fide judicare, sed Theologorum, quibus jus divinum committitur, l. 1. c. 8. f. 25.
 Canonistarum partes quæ sint, f. 25. ibi.
 Cantus Ecclesiæ conformis est litteris sacris, l. 4. f. 119. v. *Cantus*.
 Cantasse Christum hymnum ostenditur, f. 120. ibi.
 Characterem imprimunt hæc tria sacramenta, nempe: Baptismus, Confirmatio, & Ordo, ideo sunt ininterabilia, l. 4. f. 122. v. *Character*.
 Character quid sit, f. 121. ibi.
 Charitas perfecta quæ sit, l. 11. f. 366. v. *Opera*.
 Cain mors qualiter à Deo prohibita fuit, l. 5. f. 164. v. *Deus*.
 Calceamenta non portare bonum est & meritorium, l. 4. f. 117. & 118. v. *Calceamentum*.
 Calceamenta portare non licere homini Christiano, hæresis est, & convincitur, ibi.
 Calceamenta portare non licet citra necessitatis causam iis, qui ad hoc per votum se obligaverunt, ibi.
 Calicem Christi esse novum testamentum quomodo intelligitur, l. 10. f. 336. v. *Missa*.
 Calici in consecratione non esse apponendam aquam, hæresis est, quæ convincitur, l. 6. f. 203. v. *Eucharistia*.
 Calici in consecratione non esse apponendum vinum sed solam aquam, hæresis est, & convincitur ibi.
 Clamorem orans æque auditur, ac basse orans, & e contra, l. 4. f. 120. & 121. v. *Cantus*.
 Caput Ecclesiæ Christus, l. 1. c. 5. f. 15.

Caput Ecclesiæ visibile est, ibi.
 Caput, l. 4. f. 121. v. *Caput*.
 Caput mulieris virum esse, quomodo intelligitur, l. 11. f. 358. v. *Nuptia*.
 Captivitas quædam erant iusti in sinu Abrahæ detentæ, l. 3. f. 110. v. *Beatiudo*.
 Carolus Quintus Imperator & Hispaniarum Rex bis Concilium universale congregare fecit Tridenti, l. 1. c. 9. f. 29.
 Carnales illecebræ hæreses pullulant, l. 1. c. 11. f. 34.
 Carnis prudentia quæ sit, l. 3. f. 101. v. *Baptismus*.
 Carnales delitiæ non erunt in futuro regno, l. 3. f. 104. & 105. v. *Beatiudo*.
 Carnem Christus non traxit à cælo contra plures hæreticos, licet sit homo cælestis, l. 4. f. 133. v. *Christus*.
 Carnem veram Christum assumpsisse ex Virgine Maria, l. 4. f. 131. & 132. & seq. v. ibi.
 Carnis concupiscentia non est in præcepto, l. 12. f. 424. v. *Præceptum*.
 Carnes manducare non licet quando scandalum imminet proximi, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
 Carnes manducavit Christus, ibi.
 Carnem hominis Deus fecit, contra plures hæreticos, qui à diabolo factam dixerunt, l. 4. f. 122. v. *Caro*.
 Carnibus vesci licere ex litteris sacris ostenditur contra plures hæreticos, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
 Carnibus vesci diebus prohibitis ab Ecclesia, minime licet, contra Lutheranos & Erasmiolos, ibi.
 Carnes non comedentes in veteri testamento, meritorie faciebant, l. 4. f. 126. ibi.
 Carnibus vesci tempore quadragesimæ Concilium Toletanum octavum prohibuit, ibi.
 Carnis illecebræ sunt causæ multarum hæresum, l. 1. c. 11. f. 34.
 Chanæ fides propria etiam sufficit filiae, l. 3. f. 87. v. *Baptismus*.
 Castello Emaus Christum suum corpus sacramentaliter communicasse duobus discipulis, probabile est, l. 6. f. 217. v. *Eucharistia*.
 Castitas cum Dei adjutorio bene custoditur, l. 13. f. 452. v. *Sacerdotium*, & l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Castitatem servare omnibus penitentibus & orantibus auxilium divinæ gratiæ ad ejus observationem datum est, l. 13. f. 453. v. ibi.
 Causæ nomen sæpe in sacris litteris effectui tribuitur figura sine doctis, l. 3. f. 101. v. *Baptismus*.
 Causa propter quam quis juste potest bellare, est justitiæ executio, l. 3. f. 116. v. *Bellum*.
 Causæ plures propter quas licitum est aliquando uxorem dimittere quoad thorum, l. 11. f. 361. v. *Nuptia*.
 Causæ propter quas decimæ sunt solvendæ assignantur, l. 5. f. 159. v. *Decima*.
 Causæ quare modo non licet sub utraque specie communicare, recensentur, l. 6. f. 216. v. *Eucharistia*.
 Cæli nomine in sacris litteris aer etiam intelligitur, l. 10. f. 344. v. *Mundus*.
 Cælum & terra quo pacto mutabuntur, ibi.
 Cælibum castitatem meliorem esse quam nuptiarum, ostenditur, l. 14. f. 480. & 484. v. *Virginitas*.
 Cælibatium Sacerdotum antiquissima Ecclesiæ consuetudine observatum fuisse, ostenditur, l. 13. f. 451. v. *Sacerdotium*.
 Censura Ecclesiæ vel Concilii vel Sedis Apostolicæ, de rebus fidei non facit assertionem aliquam esse hæresim, sed

sed quia fidei Catholicae repugnat, l. 1. c. 8. f. 25.
 Censere de hæresi non est potestas in aliquo inferiore Episcopo, f. 23. ibi.
 Certitudo quid sit, l. 4. f. 123. v. *Certitudo*.
 Certitudo triplex, l. 7. f. 257. & seq. v. *Gratia*.
 Certum neminem esse posse de sua salute ostenditur, f. 258. ibi.
 Certitudo fidei Catholicae & certitudo scientiæ quomodo differant, f. 258. ibi.
 Certus ut quis dicatur de aliqua re duplicem certitudinem habere debet, f. 258. ibi.
 Certus nemo dicitur de aliquo futuro contingenti, f. 258. ibi.
 Certitudo scientiæ & certitudo fidei, quo pacto altera altera major, f. 259. ibi.
 Certitudo fidei humanæ quæ sit, f. 259. ibi.
 Certam debet homo facere suam vocationem navando bonis operibus, f. 259. ibi.
 Certum aliquid esse revelatione quid sit, ostenditur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.
 Cemetery nocturnis assistere vigiliis per Concilium Elibertinum prohibitum, l. 1. c. 13. f. 41. v. *Mortuorum*.
 Cæremoniæ Mulsæ minime contemendæ sunt, nam bonam illarum partem Apostoli insituerunt, l. 10. f. 317. v. *Missa*.
 Circumcisio gratiam ex pacto divino conferebat, l. 3. f. 86. v. *Baptismus*.
 Circumcisio figura fuit Baptismi, f. 86. ibi.
 Circumcisio id præstabat quod modo baptismus, aliqua tamen differentia, f. 86. ibi.
 Cibus animæ Deus est, l. 3. f. 105. v. *Beatiudo*.
 Cibus, l. 4. f. 123. v. *Cibus*.
 Cibus immundus vocatur ab Apostolo commune, f. 124. ibi.
 Ciborum delectum nullum docuit Christus & quare, f. 127. ibi.
 Ciborum delectio per ecclesiasticas censuras sancita est, f. 125. ibi.
 Cypriani dictum de virginibus voventibus virginitatem, & declaratur contra Calvinum hæreticum, l. 14. f. 499. v. *Votum*.
 Cognitio qua Deum hæc in vita cognoscimus qualis sit, ostenditur, l. 12. f. 423. v. *Præceptum*.
 Christus caput Ecclesiæ, l. 1. c. 5. & 6. f. 15.
 Christus mittens Apostolos ad prædicandum, præcepit eis nihil in via possidere, & quare, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*, & f. 74. v. *Apostoli*.
 Christus plura dixit, quæ sacris litteris scripta non sunt, l. 1. c. 5. f. 12.
 Christum transfuratum quomodo discipuli viderunt, l. 1. c. 6. f. 16.
 Christus quare non contraxit originale peccatum, l. 12. f. 392. v. *Peccatum*.
 Christus qua occasione prohibuit dæmonia clamantia, l. 1. c. 11. f. 32.
 Christi scabellum crux ejus fuit, l. 2. f. 46. v. *Adoratio*.
 Christi scabellum triplex, ibi f. 46. v. *Adoratio*.
 Christi humanitas quomodo patriæ adoranda est, ibi f. 48. & 49.
 Christum & Apostolos aliquid in crastinum servasse, ostenditur ex Evangelio, ibi f. 74. & 75. v. *Apostoli*.
 Christi vaticinium, pseudosurgentes fore Prophetas impletum est, & in dies impleri vidimus, l. 1. c. 10. f. 306. v. *Malum*.

Christi mortis baptismus quædam figuratio est, l. 3. f. 86. v. *Baptismus*.
 Christus quomodo venit in aqua & sanguine, ibi f. 92.
 Christi regnum temporaliter in hoc mundo futurum non est, ibi f. 105. v. *Beatiudo*.
 Christus quare ratione prohibuit multiloquium in oratione, l. 4. f. 120. v. *Cantus*.
 Christus quare nullum docuit ciborum delectum, ibi f. 127. v. *Cibus*.
 Christum esse Deum & hominem ostenditur contra Ebionem hæreticum, ibi f. 228. v. *Christus*.
 Christum esse verum Dei filium ex sacris litteris constat, ibi.
 Christum prædestinatum filium Dei, ibi & seq.
 Christus surrexit virtute propria, f. 129. ibi.
 Christus Judex vivorum & mortuorum, ibi.
 Christi epistolam esse ipsos Corinthios, ait Apostolus, f. 129. ibi.
 Christum vere esse hominem ostenditur contra Cardonem hæreticum, f. 131. ibi.
 Christum rogat patrem ut homo, f. 130. ibi.
 Christum habuisse eandem nobiscum naturam, ostenditur contra Valentinum hæreticum, f. 131. ibi.
 Christus idem Deus qui & crucifixus, f. 134. & seq. ibi.
 Christum carnem veram ex Virgine Maria, & non aliunde assumpsisse ex litteris sacris ostenditur, f. 131. & 132. ibi.
 Christus homo cælestis appellatur secundum naturam divinam, f. 133. ibi.
 Christum unicum tantum habuisse personam divinam in duabus naturis ostenditur ex litteris sacris contra plures hæreticos, geminam ponentes personam in Christo, ibi f. 134. & seq.
 Christus est litteris sacris sæpe nomine unius naturæ appellatur, non ex hoc excluditur reliqua, ibi f. 136.
 Christum duas habere naturas ex litteris sacris ostenditur, ibi f. 135. & 137.
 Christum habuisse corpus & animam contra Arium ostenditur, ibi f. 139.
 Christi figuram gessit Melchisedech, l. 10. f. 311. v. *Melchisedech*.
 Christum negare tempore persecutionis non est crimen hæresis, ibi f. 310. v. *Martyrium*.
 Christum minime negandum tempore persecutionis scriptura docet, ibi f. 310.
 Christus cur gratias redderet Deo, ibi f. 312.
 Christum mendicasse non patet ex litteris sacris, ibi f. 314. v. *Mendicitas*.
 Christum Missam instituisse, nempe ipsam consecrationem Eucharistiæ, testimonio Sanctorum probatur, ibi f. 317. & seq. v. *Missa*.
 Christus venit vocare peccatores ad poenitentiam, l. 12. f. 411. v. *Poenitentia*.
 Christus verus est medicus qui sanat omnes infirmitates, ibi f. 412.
 Christus quomodo legem implevit, ibi f. 414. v. *Præceptum*.
 Christus redemptor fuit & legislator, ibi.
 Christus pauper fuit quatenus homo, ibi f. 421.
 Christus filius Dei & filius mulieris, l. 4. f. 135. v. *Christus*.
 Christus passus fuit in humanitate & non in divinitate, ibi f. 138.

Christus quomodo profecit sapientia & aetate, ibi f. 139.
 Christum duas habere voluntates ostenditur, ibi. f. 140.
 Christus secundum humanitatem factus obediens patri usque ad necem, ibi.
 Christum vere fuisse passum ostenditur contra Basilidem haereticum, ibi. f. 141.
 Christum fuisse verum humani generis redemptorem ostenditur, ibi. f. 141. & 142.
 Christum habuisse spiritum timoris Dei ostenditur, ibi.
 Christi latus post mortem ejus lancea perforatur, ibi. f. 143.
 Christum vere resurrexisse ostenditur contra Corinthum haereticum, ibi.
 Christus quomodo occisus agnus ab origine mundi dicitur, l. 6. f. 188. v. *Evangelium*.
 Christum confecisse Eucharistiam in pane azymo ostenditur ex Evangelio contra Graecos, ibi. f. 189. v. *Eucharistia*.
 Christus quare panis appellatur in sacris litteris, ibi. f. 199.
 Christus quare discipulorum pedes lavit antequam eis tradat suum corpus, ibi. f. 207.
 Christus in secundo mense accubitus corpus suum discipulis praebuit, ibi. f. 210.
 Christum totum integerrime sub qualibet sacramenti specie contineri ostenditur, ibi. f. 213.
 Christus non in omnibus peragendis mysteriis Eucharistia ab Ecclesia imitatur & quare, ibi. f. 215.
 Christus in novissima coena Apostolos Sacerdotes ordinavit, nempe dando eis potestatem conficiendi corpus & sanguinem suum, l. 13. f. 448. v. *Sacerdotium*.
 Christus carnes comedit, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
 Christum esse petram, quomodo intelligitur, l. 6. f. 191. v. *Eucharistia*.
 Coitus cum jumento lege naturali & divina prohibetur, l. 4. f. 147. v. *Coitus*.
 Christianus quo pacto relinquere debet patrem & matrem & reliqua temporalia notatur, l. 12. f. 390. v. *Paupertas*.
 Christianissimus cuius rei gratia in plurimarum haeresum scissuras divisus fuit, l. 1. c. 6. f. 18.
 Christiano viro impingere haereticos notam turpissima contumelia est, ibi. c. 9. f. 26.
 Christianissimus purior qualis est, l. 4. f. 127. v. *Cibus*.
 Christiani quare sic appellantur, l. 6. f. 184. v. *Episcopus*.
 Christianus quilibet non potest absolvere contra Lutherum, l. 2. f. 53. v. *Absolutio*.
 Christiana libertas in quo consistat, l. 14. f. 498. v. *Votum*.
 Christianos omnes esse Sacerdotes quomodo intelligatur, l. 13. f. 347. v. *Sacerdotium*.
 Christum pluries datur, & quid ejus unctio in baptismo significet, cum in ipso miseri debet, l. 3. f. 90. v. *Baptismus*.
 Collegium totum Cardinalium in rebus fidei Deus non permittit errare, l. 1. c. 8. f. 24.
 Commune appellat Paulus cibum immundum, l. 4. f. 124. v. *Cibus*.
 Communicandum esse necessario sub utraque specie haereticis est, & convincitur, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
 Communicandi sub utraque specie non est datum praecipuum aliquod a Christo, ibi. f. 214.
 Communicandi sub una specie tantum antiquissimus

Ecclesiae mos, ibi. fol. 217.
 Communio sub utraque specie quare fuit abolita, ibi. f. 216.
 Conciliorum decreta firmissima habere auctoritatem, ostenditur, l. 1. c. 2. f. 6.
 Conciliorum decreta, neque Apostolorum canones scripturis divinis habendi sunt, ibi.
 Conciliorum generalium rite congregatorum definitiones majoris sunt auctoritatis quam illae quae a solo Pontifice definitae sunt, ibi.
 Concilium generale majorem habet auctoritatem quam summus Pontifex, ibi.
 Concilium generale rite congregatum universalem representat Ecclesiam, l. 1. c. 6. f. 15. & l. 4. f. 145. v. *Concilium*.
 Concilio non est vocanda plebs aut profusca multitudo contra Lutherum, sed majores Ecclesiae, l. 1. c. 6. f. 15. & l. 7. l. 4. f. 145. v. *Concilium*.
 Concilium celebrandi egregia regula, ibi. f. 145.
 Concilia a quo tempore congregari ceperunt, l. 1. c. 6. f. 18.
 Conciliorum traditiones esse recipiendas unde colligitur, l. 1. c. 6. f. 18.
 Concilia provincialia non habent integram & plenam auctoritatem definiendi in negotio fidei, l. 1. c. 8. f. 23.
 Concilia provincialia, in re fidei errare possunt, ibi. & l. 4. f. 144. v. *Concilium*.
 Concilia citra Papae auctoritatem congregata irrita sunt, l. 4. f. 145.
 Conciliorum provincialium auctoritas ad quid se extendat, l. 1. c. 8. f. 23.
 Concilium Lateranense immortalitatem animae definiit, l. 2. f. 70. v. *Animam*.
 Concilium generale rite congregatum non posse in fide errare, ostenditur, l. 4. f. 144. v. *Concilium*.
 Concilium generale locum obtinet iudicis, ibi.
 Concilium generale quando rite congregatum dicitur, ibi. f. 145.
 Concilium habet plenam potestatem definiendi in causa fidei, l. 1. c. 8. f. 23.
 Concupiscentiam carnis non esse peccatum contra Lutherum, ostenditur, l. 3. f. 98. v. *Baptismus*, & l. 12. f. 424. v. *Praeceptum*.
 Concupiscentia appellatur a beato Paulo peccatum, non quia peccatum sit, sed quia a peccato originatur, l. 3. f. 100. v. *Baptismus*.
 Concupiscentia quare appellatur a Paulo lex peccati, ibi. f. 101.
 Concupiscentia manet post baptismum in homine ad ejus exercitium, l. 12. f. 410. v. *Penitentia*.
 Concupiscentia carnis in Christo non fuit & forte nec in ejus sacratissima Matre, ibi. f. 396. v. *Peccatum*, & f. 424. v. *Praeceptum*.
 Concupiscentia carnis non est in praecipuo, l. 12. f. 424. v. *Praeceptum*.
 Concupiscentiam carnis esse peccatum quo pacto intelligi habet, ibi. f. 425.
 Concubitus promiscuus lege divina prohibetur, l. 4. f. 148. v. *Coitus*.
 Confidere in bonis operibus qualiter liceat, l. 11. f. 379. v. *Opera*, & l. 7. f. 247. v. *Fiducia*.
 Confusio duplex, l. 1. c. 11. f. 31.
 Confessio, l. 4. f. 148. v. *Confessio*.
 Confessionis plures notantur errores, ibi.

Con-

Confessionem esse necessariam & a Christo institutam gratiamque conferre, ostenditur, ibi. f. 149.
 Confessionem esse clanculariam non est de necessitate Sacramenti Poenitentiae, quamvis perperam ageret qui publice confiteretur, ibi. f. 150.
 Confessionem tempore Apostolorum fuisse in usu, ostenditur, ibi. f. 150.
 Confutenda esse omnia peccata mortalia, ostenditur, ibi.
 Confessione decretum, a Sixto quarto additum, ponitur, ibi. f. 151.
 Confessione esse necessariam etiam si absit contritio, ostenditur, ibi. f. 153.
 Confutenda sunt peccata venialia, ibi.
 Confiteri Christum tenetur Christiani tempore persecutionis, l. 10. f. 310. v. *Martyrium*.
 Confirmationem esse Sacramentum gratiamque conferre, ostenditur, l. 4. f. 153. v. *Confirmationem*.
 Confirmationem chrismate unguendum, ibi. f. 154.
 Confirmationis Sacramentum non potest conferri nisi ab Episcopo, ibi. f. 154.
 Confirmationis Sacramenti character imprimitur, l. 4. f. 151. v. *Character*, & sequentes.
 Confirmatio quid sit, l. 4. f. 153. v. *Confirmatio*.
 Conjectiones, quibus haereticus deprehenditur, tres, l. 1. c. 14. f. 42. & 43.
 Conjugium duplex & non mutua inter ipsos notatur obligationem, l. 11. f. 363. v. *Nuptiae*.
 Conjugium ex institutione divina non obesse sacerdotio, ostenditur, l. 13. f. 458. v. *Sacerdotium*.
 Consilia plura sunt in lege evangelica, nec omne quod nobis commendatur est praecipuum, contra Lutherum, l. 12. f. 417. v. *Praeceptum*.
 Consilium quid sit, ibid.
 Consilia plura data sunt sub verbo imperativi modi quae non praecipua sed consilia sunt, ibi. f. 419.
 Consilia quibus modis a praecipuis discernantur, ibi.
 Consulendi minime sunt haeretici, l. 1. c. 11. f. 33. & 34.
 Consilium fuit Apostolis, de non portanda pecunia, l. 2. f. 74. & 75. v. *Apostoli*.
 Consecratione facta Eucharistiae nihil panis ibi manere ostenditur, l. 6. f. 198. & 199. v. *Eucharistia*.
 Contritionem extortam propter odium gehennae (licet meritioria non sit) non esse malam, ostenditur, l. 4. f. 156. v. *Contritio*.
 Contritio peccatorum quo pacto per discussionem, collectionem, & detestationem peccatorum paranda est, ibi. f. 157.
 Continentiam fervare esse impossibile, haereticus est Lutheri, quae avertisissime convincitur, l. 14. f. 483. v. *Virginitas*.
 Corrigere superiores non est datum subditis pro fuorum arbitrio, l. 4. f. 158. v. *Correctio*.
 Correctio, ibid.
 Cornelius antequam Petrum videret justificatus fuit, l. 3. f. 98. v. *Baptismus*.
 Corpus Elisae mortuum prophetavit, non tamen illud inanime corpus dicendum erat Propheta, l. 12. f. 433. v. *Propheta*.
 Corpora Sanctorum veneranda sunt, l. 13. f. 438. & 439. v. *Reliquia Sanctorum*.
 Corpora post resurrectionem esse palpabilia & visibilia ex litteris sacris ostenditur, l. 13. f. 442. v. *Resurrectio*.

Tom. I.

Corpus Dominicum templum sanctum est, l. 2. f. 49. v. *Adoratio*.
 Corpus Dominicum suprema est oblatio, ibi.
 Corpus vestis est anima, l. 2. f. 72. v. *Animam*.
 Corpus, l. 4. f. 122. v. *Caro & Corpus*.
 Corpus suapte natura malum non est, contra haereticos, ibi.
 Corpus humanum a Deo factum fuisse, scriptura sacra testatur, ibi.
 Corpus Christi verum a Sacerdote offertur in Missa Deo Patri, l. 10. f. 320. & 321. v. *Missam*.
 Corporis vita anima est. Animae vero Deus ipse, l. 12. f. 397. v. *Peccatum*.
 Corpus Christi verum contineri in Eucharistia ex litteris sacris ostenditur, & dicitur etiam Sanctorum comprobatur, l. 6. f. 193. & 194. v. *Eucharistia*.
 Corpus Christi non esse in Eucharistia, nisi tantum in usu, haereticus est nefanda Lutherorum, & convincitur, ibi. f. 211.
 Corpus Christi contactus & foeminis & laicis interdictus est per Concilium Remense, l. 13. f. 447. v. *Sacerdotium*.
 Costa de qua Eva formata fuit de ejusdem Adami perfectione fuit, & non superflua, l. 2. f. 62. v. *Adam & Eva*.
 Circumstantia quae necessario consideranda, l. 4. f. 153. v. *Confessio*.
 Cras adverbium in sacris litteris pro toto tempore futuro ponitur, l. 2. f. 75. v. *Apostoli*, & l. 12. f. 428. v. *Prædestinatio*.
 Creaturae per hominum benedictiones meliores redduntur, quam a Deo creatae fuere per naturam: hoc tamen non ab ipsis fit hominibus, sed a Deo propter merita benedictionum & orationum praecedentium, l. 2. f. 77. v. *Aqua*.
 Creatura nulla ex se mala est, contra plures haereticos, asserentes aliquas creaturas ex se malas esse, l. 10. f. 306. v. *Malum*.
 Creaturae factae sunt a Deo optimo maximo, & non a malo Deo, contra plures haereticos hoc asserentes, l. 4. f. 158. v. *Creatura*.
 Creaturas esse bonas ex se & generatione sua, ostenditur contra Manichaeos factas autem fuisse in die qua creavit Deus caelum & terram, quomodo intelligitur, ibi.
 Credens Deo, Sanctis etiam credere debet, l. 2. f. 61. v. *Adam & Eva*.
 Credere tenemur ex fide verum Petri successorem esse supremum totius Ecclesiae pastorem, l. 1. c. 9. f. 27.
 Creditum quid vere dicitur, l. 12. f. 427. v. *Prædestinatio*.
 Credere non omnes aequa lance tenentur indocti, sicut & docti, l. 1. c. 9. f. 28.
 Crucem dominicam adorandam esse ostenditur contra haereticos hoc negantes per totum, l. 2. f. 46. v. *Adoratio*.
 Crux Christi qua intentione adoranda est, ibi. f. 47.
 Crux Christi, ejus nobis passionem ad memoriam revocet, ibi.
 Crux Christi quare dicitur signum, ibi.
 Crux Christi & quomodo scabellum ipsius fuit, ibi. & l. 4. f. 158. v. *Crux*.
 Cupiditas gloriae vanae radix & fomentum est haereseum, l. 1. c. 11. f. 31.

Nnnnn

Cu-

Cupiditas glorie inanis fallaciam iudicii parturit, l. 1. c. 11. f. 33. Cupiditas radix est malorum omnium, ibi. f. 34.

D

David quando fuit filius perditionis, & quando ad vitam eternam predestinatus, ostenditur, l. 12. f. 425. v. Prædestinatio. David perfectam habuit Dei dilectionem, ibi. f. 423. v. Præceptum. Daniel propheta est parvulus, recte quæ vaticinatus est intellexit, l. 12. f. 433. v. Prophetia. Danielis prophetia de cessatione sacrificiorum, quomodo est intelligenda, l. 10. f. 326. v. Missa. Debitorem se Deus suæ glorie nobis fecit sua misericordia, l. 10. f. 315. v. Meritum. Decimæ solvendæ sunt, & quibus rationibus, nec earum quantitas iure divino taxata est, l. 5. f. 159. & 160. v. Decime. Decretales post Conciliorum definitiones, primum obtinent locum, l. 1. c. 2. f. 6. Definiendi in fidei negotio potestas in Ecclesia universali est, & per consequens in Conciliis universalibus, l. 1. c. 8. f. 23. Definiendi in causa fidei sedes Apostolica potestatem habet, ibi. Definitio Evangelii ab hæreticis assignata proflus futilis & inanis est, l. 6. f. 188. v. Evangelium. Definitionem Ecclesie audiens, obtemperare ei debet, l. 1. c. 9. f. 28. Defensores hæreticorum si personam tantum defendant & non ipsam hæresim, non sunt confendi hæretici, l. 1. c. 9. f. 27. Deleri de populo Dei quid sit, ostenditur, l. 3. f. 86. v. Baptismus. Delitiæ carnales non erunt in futuro regno, l. 3. f. 105. v. Beatitude. Dæmonia clamantia quare loqueretur Christus prohibuit, l. 1. c. 11. f. 32. Dæmon diversos hominibus tentationum parat laqueos juxta eorum qualitates & complexiones, l. 14. f. 473. v. Tentatio. Dæmones cum mille habeant nocendi modos, etiam per lapidum contactus tentant, ibi. Dæmonum afflictiones, quibus homines affligunt, per rerum sensibilium applicationem, sæpe mitigantur, ibi. Denarius numerus aliquando in sacris litteris pro universitate capitur, l. 3. f. 106. v. Beatitude. Denarius numerus radix est millenarii, ibi. Denarius divinus quis sit, & quo pacto omnibus æqualiter impartitur, l. 3. ibi. f. 115. Desiderare Angelos faciem Domini videre cum perpetuo & æternaliter videant, quomodo intelligitur, l. 3. ibi. f. 103. Deus creat malum pœnæ, sed non malum culpæ, l. 12. f. 432. v. Præsentia, & l. 10. f. 306. v. Malum. Deus præcibus est omnis mali, & culpæ & pœnæ, ibi. Deus quare propter alterius peccatum alterum temporaliter castigat, l. 12. f. 393. v. Peccatum. Deus Ecclesie suæ contulit Doctores, l. 1. c. 7. f. 21. Deus quando se fecit debitorem sibi & nobis, l. 11. f. 374. v. Opera.

Deus sæpe errare permittit hominem non solum propter propriam iniquitatem, sed etiam propter iniquitatem interrogantis aut discentis, l. 1. c. 11. f. 33. Deus quare petitiones nostras donare differt, l. 1. c. 12. f. 38. Dei pedes qui sint, l. 2. f. 48. v. Adoratio. Deo credere non poterit nisi prius quis crediderit de sanctis ejus vera esse quæ scripta sunt, l. 1. c. 7. f. 21. Deus Angelos creavit, sive bonos, sive malos, contra hæreticos hoc negantes, l. 2. f. 63. v. Angelus. Deus utrum sufflando in Adam animam fecit, tamquam fecerat animam corpore dando potius insufflavit, l. 2. f. 64. v. Anima. Dei proprietates notantur, l. 2. f. 67. v. ibi. Deus quomodo immortalis dicitur, l. 2. f. 70. v. ibi. Deum non videri ab aliquo quomodo intelligitur, l. 3. f. 102. v. Beatitude. Deum hac in vita plures vidisse sacra testatur scriptura, & quomodo intelligitur, l. 3. ibi. Deus cibus animæ est, l. 3. ibi. f. 105. Dei Ara Ecclesia dicitur, l. 3. ibi. f. 112. Deum & hominem esse Christum, ex litteris sacris contra hæreticos, ostenditur, l. 4. f. 128. v. Christus. Deus novam sponfam sibi desponsando sanctam Ecclesiam synagoga sepulta fuit, l. 9. f. 296. v. Læza. Deum facere mala, hæretis est, l. 10. f. 305. v. Malum. Deum aliquid permittere, id ipsum agere sacra scriptura refert, l. 10. f. 306. v. ibi. Deum facere vasa in contumeliam, quomodo intelligitur, ibi. f. 306. Deum facere malum, non est aliud quam permittere illud malum, l. 10. f. 306. & 307. v. ibi. Deus minime nobis præcepit impossibilia observatu contra Lutherum, l. 12. f. 422. & seq. v. Præceptum. Deum ex toto corde diligere, quo pacto intelligendum venit, ibi. f. 423. Deum assistere Concilii generalibus rite congregatis ostenditur, l. 4. f. 145. v. Concilium. Dei unitas ex litteris sacris ostenditur contra hæreticos plures Deos constituentes, l. 5. f. 161. v. Deus. Deum corporeum non esse ostenditur ibid. f. 163. Deum esse Trinum in personis, ostenditur, l. 5. f. 164. & 165. v. ibi. Deus cum incorporeus sit, quare scriptura sacra corporea membra ei tribuit, l. 5. f. 163. v. ibi. Deum esse veracem ex litteris sacris ostenditur, ibi. Dei auxilio omnia potest homo, l. 14. f. 483. v. Virginitas. Deus vere invocantibus se semper adest, ibi. Deus qualiter invenitur, l. 12. f. 423. v. Præceptum. Deus mutare novit sententiam, si peccator suum noscitur mutare delictum, l. 12. f. 425. v. Prædestinatio. Deus non quibuslibet vitam æternam promissit, sed bene finaliter perseverantibus, l. 12. f. 427. v. ibi. Deus omnes ad se vocat, l. 3. f. 84. v. Baptismus. Dei judicia nobis maxime latent, l. 12. f. 427. v. Prædestinatio. Diaconi ministerium quid significat, l. 6. f. 185. v. Episcopus. Divina lux quomodo inaccessibilis sit, ostenditur, l. 3. f. 103. v. Beatitude. Divinitas in Christo variis testimoniis scripturæ sacre ostenditur contra hæreticos illam negantibus, l. 4. f. 228. & seq. v. Christus.

Divinitas passiva in Christi passione non fuit, fide tamen tenendum est Deum fuisse crucifixum, l. 4. ibi. f. 138. & seq. Dies in sacris litteris præsens notatur vita, l. 3. f. 81. v. Baptismus. Diem ultimum scire Christum, ita sicut patet, ostenditur, l. 5. f. 169. v. Deus. Diem iudicii filium Dei nescire, quomodo intelligitur, ibi. Diabolus ante Christi adventum jus quoddam in homine habebat, l. 4. f. 141. v. Christus. Diabolus è sua natura non esse malum, sed creatum fuisse in veritate ostenditur, l. 5. f. 174. v. Diabolus. Diabolus in sua creatione innumeris fuit insignitus virtutibus & donis, l. 5. ibi. Dictorum plurimorum intelligentia, unde sumenda est, l. 1. c. 2. f. 7. Dicta sanctorum non parvi pendenda sunt, l. 1. c. 7. f. 20. Differentia veniendi ad Christum parvulorum & adultorum, ponitur, & de differentia legis & scripturæ, l. 3. f. 84. v. Baptismus. Dilectio inimici in præcepto est, l. 12. f. 417. v. Præceptum. Dilectio Dei perfecta hac in vita ex mandatorum Dei plena observatione, colligitur, l. 12. ibi. f. 423. Dilectio proximi qualiter implenda, ibi. Dilectio Dei, quæ in hac vita implenda nobis præcipitur, quæ sit, ibi. Dilectio Dei quæ expectatur in præmium qualis sit, l. 12. ibi. Dilectio Dei qua David Deum dilexit, ostenditur ibi. Dimittere uxorem in Evangelio, non significat dimissionem quoad vinculum, sed quoad thorum, l. 11. f. 364. v. Nuptia. Discipuli tres Christum transfiguratum viderunt, l. 1. c. 6. f. 16. Discipulorum pedes quare Christus lavabat, l. 6. f. 207. v. Eucharistia. Discipuli duobus in Emaus Castello Christum suum corpus sacramentaliter in illo pane, in cuius fractione ipsum cognoverunt tradidisse ostenditur, licet auctor nihil definiat, l. 6. ibi. f. 217. Discrimen inter Sacerdotes veteris ac novæ legis ponitur, l. 2. v. Absolutio. Discalciatus incelsit seraphicus Franciscus, & sic incedere suis præcepit fratribus citra necessitatis causam, l. 4. f. 117. v. Calceamentum. Discalciatos incedere, bonum est & meritorium, ibi. f. 118. Divortium novæ legis in quo differt à repudio veteris legis, l. 11. f. 364. v. Nuptia. Docti & prælati qualiter quæ fidei sunt credere debent, l. 1. c. 9. f. 28. Doctrinam novam volens inducere, efficacissimis & evidentissimis argumentis eam probare peropus est, l. 1. c. 14. f. 42. in finem. Doctrinam Evangelicam volens inducere Christus miraculis eam confirmat, ibi. f. 43. Doctrina Lutheri nova, hæretica & execranda, omnino fugienda, ibi. Doctores dedit Deus Ecclesie suæ, ibi. Doctorum sanctorum dicta, haud parvi facienda sunt, magnam enim habent auctoritatem, l. 1. c. 7. f. 20.

Doctorum sanctorum de aliqua re concurs omnium sententia, minime refraganda est, ibidem, l. 1. ibi. f. 21. Doctorum sanctorum parvi faciens sententiam Imaele figuratur, l. 1. c. ibi. f. 25. Doctores omnes Ecclesie de eadem re concorditer deficientes numquam errant, nec Deus errare permittit qualitercumque sint dati à Deo, ex Paulina sententia notatur, l. 2. f. 54. v. Adam. Doctorum sanctorum concurs adducitur sententia, quod Christus vere & realiter in Eucharistia continetur, l. 6. f. 194. & seq. v. Eucharistia. Doceere omnes in Ecclesia non convenit, varia enim sunt munera, l. 4. f. 145. & seq. v. Concilium. Dogma quodcumque falsum hæresis non est, quantumcumque falsum existat, l. 1. c. 1. f. 2. Dominum vineæ fecisse pares mercenarios in mercedis solutione, quomodo intelligitur, l. 3. f. 114. & 115. v. Beatitude. Dominici diei solemnitas in sacris litteris non invenitur in præcepto, sed præcepto Ecclesie observatur, l. 6. f. 178. v. Ecclesia. Donum & meritum nihil est in causa quod non possint esse idem, eademque res, l. 11. f. 377. v. Opera. Donum Spiritus Sancti per baptismum recipitur, l. 3. f. 82. v. Baptismus. Donec adverbium in sacris litteris sæpe nullam temporis finem dicit, l. 3. f. 106. v. Beatitude. Domus Jacob quæ, l. 3. f. 113. v. ibi. Domus patris quæ, ibi. Dubitata olim multa fuere quæ modo minime dubitare licet, l. 1. c. 2. f. 4. Dubius in fide non credit quæ fidei sunt, & ut hæreticus dicatur, quid amplius debet habere, ostenditur, l. 1. c. 10. f. 29. Dubius fuit beatus Thomas in Christi resurrectione, l. 1. ibi. Dubitare licitum est de intelligentia alicujus rei spectantis ad fidem, ibi. f. 30.

E

Ecclesia pro his, qui in purgatorio agunt, orat, l. 12. f. 425. v. Purgatorium. Ecclesia de exterioribus judicat, l. 1. c. 1. f. 2. Ecclesia semper proficit, nec semper in addiscendo in uno fuit statu, l. 1. c. 2. f. 4. Ecclesia aurora assimilatur, & quare, ibi. f. 4. & 5. Ecclesia est quæ auctoritatem habet sacras interpretandi litteras, l. 1. c. 4. f. 10. Ecclesia falli non potest, l. 1. c. 4. f. 12. Ecclesia unica tantum est, l. 1. c. 5. f. 14. Ecclesie observationes plures notantur, ibi. Ecclesie traditiones tantam habent auctoritatem ac scriptura ipsa, l. 1. c. 5. f. 15. Ecclesia Catholica visibilis est, omniumque sensibus objecta, l. 1. c. 6. f. 15. & l. 6. v. Ecclesia. Ecclesia militans quæ sit, ibi. Ecclesia aliquando vocatur grex, l. 1. c. 6. f. 16. Ecclesie caput visibile est, l. 1. ibi. Ecclesiam alicubi jam congregatam & aliquando congregabilem esse, quantumlibet late pateat probatur, l. 1. c. 6. f. 16. & 17. Ecclesia universalis in Concilio legitime congregato re-

præsentatur, ibid. fol. 17.
 Ecclesiam aliquid definisse, quando dicitur, l. 1. ibi. f. 18.
 Ecclesia non potest novum fidei articulum condere, l. 1. c. 8. f. 25.
 Ecclesia in definitionibus fidei quid faciat, l. 1. ibi.
 Ecclesie unio duplex, l. 1. c. 9. f. 27.
 Ecclesia comparatur sagenæ missæ in mare, & decem virginibus, ibi.
 Ecclesiam aliquando condere articulum fidei, quomodo intelligitur, l. 1. c. 8. f. 25.
 Ecclesie vel alicujus sanctæ communitatis venustas non minuitur ex hoc quod ex ipsa hæretici & pessimi homines exierunt, ibi. c. 9. f. 26.
 Ecclesie definitionem audiens ei obtemperare tenetur, l. 1. c. 9. f. 28.
 Ecclesie calamitates viri sancti deplorant, l. 1. c. 12. f. 37. & 38.
 Ecclesia triumphante non omnes æquales in gloria, l. 13. f. 447. v. *Sacerdotium*.
 Ecclesie traditio de crucis adoratione in die pasche. Nec per hoc Ecclesiam idolatrare ostenditur, l. 2. f. 46. & seq. v. *Adoratio*.
 Ecclesia quomodo ornata & honorata, sicut paradysus, l. 3. f. 100. v. *Baptismus*.
 Ecclesia Dei ara dicitur, l. 3. f. 111. v. *Beatitudo*.
 Ecclesie cantus sanctus est, & litteris sacris conformis, l. 4. f. 119. v. *Cantus*.
 Ecclesia gradus intra se habet, nec omnes in ea sunt æquales, l. 1. c. 14. f. 43. & 44.
 Ecclesia juste prohibere potest esum carniū, l. 4. f. 125. v. *Cibus*.
 Ecclesiam ad quam primo sacras est Episcopus non debet dimittere, & aliam accipere absque inevitabili necessitate, l. 11. f. 361. v. *Nuptia*.
 Ecclesias ad adorandum & ad sacrificia Deo offerenda deputare & instruere vetustissima fuit consuetudo, l. 14. f. 472. & seq. v. *Templum*.
 Ecclesia Dei sine macula & ruga, ipsamque esse columnam firmissimam ostenditur, l. 4. f. 145. v. *Concilium*, & l. 6. f. 177. v. *Ecclesia*.
 Ecclesie nominis etimologia notatur, l. 6. f. 175. v. *Ecclesia*.
 Ecclesia bonos & malos amplectitur, ibi. f. 176.
 Ecclesia corpus quoddam est, cujus caput Christus, fideles membra, ibi.
 Ecclesia fratrem in nos peccantem corrigit, l. 6. f. 176. ibi.
 Ecclesia errare potest in his quæ nec ad fidem nec ad mores spectant, nempe in his quæ sunt facti, in aliis vero rebus errare non potest, l. 6. ibi. f. 177.
 Ecclesiam posse condere leges, quibus omnes Christi fideles obedire teneantur, ostenditur, l. 6. ibi. f. 178.
 Ecclesie præceptum, est diem Dominicam observare, l. 6. ibi. f. 179.
 Ecclesie præcepta declarativa sunt præceptorum Dei, l. 6. ibi.
 Ecclesia tantam modo habet potestatem, quantam tempore Apostolorum, l. 6. ibi. f. 180.
 Ecclesia quare censuit in pane azimo fore consecrandam Eucharistiam, l. 6. f. 190. v. *Eucharistia*.
 Ecclesiam habere potestatem excommunicandi, ex litteris sacris ostenditur, l. 6. f. 219. & seq. v. *Excommunicatio*.

Ecclesie exorcismos bonos esse contra hæreticos ostenditur ex litteris sacris, l. 6. f. 222. & seq. v. *Exorcismus*.
 Ecclesia non potest instituire Sacramentum aliquod, l. 14. f. 486. & seq. v. *Unctio*.
 Ecclesia errare non potest in suscipiendis fidei Sacramentis, l. 13. f. 458. v. *Sacerdotium*.
 Ecclesiasticos viros pauperes esse debere sola contentos elemosyna, hæresis est & impugnatur, l. 12. f. 391. v. *Paupertas*, & l. 6. f. 180. v. *Ecclesia*.
 Ecclesiastici liber, ex sententia Sixti Papæ, Salomoni ascribitur, & quomodo illius decretum intelligatur, l. 1. c. 2. f. 5.
 Effectus Sacramenti Extreme Unctionis principalis gratia est, non tam sanitas corporalis, licet sæpe per receptionem illius conferatur, l. 14. f. 489. v. *Extrema Unctio*.
 Ego pronomen, non est de necessitate baptismi formæ, l. 3. f. 80. v. *Baptismus*.
 Elegancia sermonis cavenda, ne in hæresim ruere faciat, l. 1. c. 12. f. 35.
 Eleemosynis redimere peccata quid sit, l. 12. f. 404. v. *Peregrinus*.
 Eleemosyna, l. 6. f. 181. v. *Eleemosyna*.
 Eleemosynam facere solum, ut restitutionis obligatio dimittatur, error est Erasmi, l. 13. f. 440. v. *Restitutio*.
 Epistolam Christi, vocat Paulus, ipsos Corinthianos, l. 4. f. 129. v. *Christus*.
 Episcopus æquales posuit Arrius Sacerdotes, ductus voraci ambitione, l. 1. c. 11. f. 35.
 Episcopi nominis Etimologia, l. 1. c. 13. f. 38.
 Episcopus non debet primam Ecclesiam ad quam primo est consecratus absque inevitabili necessitate dimittere: ideo quam perperam faciunt, qui propter majus lucrum primas dimittunt Ecclesias perspicuum est, l. 11. f. 361. v. *Nuptia*.
 Episcopum esse superiorem Sacerdote dignitate, ostenditur, l. 6. f. 182. v. *Episcopus*.
 Episcopi locum obtinent Apostolorum, Sacerdotes vero Discipulorum, l. 6. ibi. f. 183.
 Episcoporum nomine, in Paulinis epistolis, aliquando Presbyteri intelliguntur, licet non idem, l. 6. f. 184. v. ibi.
 Episcopi & Presbyteri nomina antiquitus confusa, ab Ecclesia distincta & divisa sunt, ibi. f. 185.
 Episcopi dispensatores, non domini rerum Ecclesiasticarum sunt, l. 14. f. 498. v. *Votum*.
 Episcopus quare quis non ordinatur ante tricesimum ætatis annum, l. 12. f. 431. v. *Prædicatio*.
 Episcopum oportere esse unius uxoris virum, quomodo intelligitur, l. 13. f. 455. v. *Sacerdotium*.
 Episcopatus & Presbyteratus gradus distincti divina institutione, & non Ecclesie ordinatione, l. 6. f. 182. & seq. v. *Episcopus*.
 Erasmus sentire videtur, non fore necessariam restitutionem quo minus vita æterna non sequatur, sed solum elemosynam sufficere, l. 13. f. 440. v. *Restitutio*.
 Erasmus male sensitse de peccato originali, ostenditur, l. 12. f. 392. v. *Peccatum*.
 Erasmi error dicentis matrimonium posse solvi quoad vinculum propter adulterium, l. 11. f. 353. & 354. v. *Nuptia*.
 Error quilibet non est hæresis, l. 1. c. 1. f. 2.
 Error Gratiani notandus, l. 1. c. 2. f. 6. & 7.

Error Abbatis annotatur, l. 1. c. 8. f. 25.
 Error in fide sine pertinacia non est hæresis, l. 1. c. 9. f. 28.
 Error Joannis vigesimifecundus, l. 3. f. 109. v. *Beatitudo*.
 Error Erasmi sententis, licitum fore comedere carnes dicitur prohibitis ab Ecclesia, l. 4. f. 125. v. *Cibus*.
 Error Phariseorum, l. 1. c. 11. f. 34.
 Error Cajetani & Erasmi dicentium matrimonium posse solvi quoad vinculum, propter adulterium, l. 11. f. 353. & 354. v. *Nuptia*.
 Error Cajetani dicentis, neminem quantumvis conscientium de lethali crimine teneri confiteri jure divino ante Eucharistie receptionem, l. 6. f. 206. v. *Eucharistia*.
 Error quid sit, l. 13. f. 464. v. *Scientia*.
 Errare permittit Deus doctorem, non solum propter propriam iniquitatem, sed propter iniquitatem interrogantis aut dicentis, l. 1. c. 11. f. 33.
 Essentiam Dei videre beatos testimoniis scripturæ probatur contra Armenos hæreticos, l. 3. f. 102. & 103. v. *Beatitudo*.
 Essentiam Dei Paulum vidisse, quomodo intelligitur, ibi.
 Evidentia quotuplex sit, l. 7. f. 258. v. *Gratia*.
 Evidentia certitudo, & certitudo fidei Catholicæ, quomodo differunt, l. 7. ibi.
 Eunuchorum tres species, l. 12. f. 418. v. *Præceptum*.
 Eunuchi quos Christus in Evangelio commendat, qui, l. 6. f. 219. v. *Eunuchus*.
 Eunuchum necessarium fore ad bene Deo serviendum hæretis est, & vincitur, l. 6. ibi. f. 218.
 Eunuchii varii sunt, l. 14. f. 479. v. *Virginitas*.
 Evam non fuisse formatam de coita Adami error fuit Cajetani, qui & declaratur & impugnatur, l. 2. f. 60. v. *Adam*.
 Eucharistia olim sancta laicis dabatur in manibus domum asportanda, quod jam minime licet, l. 1. c. 13. f. 41.
 Eucharistia latra adoranda, contra Oecolampadium hæreticum, l. 2. f. 48. v. *Adoratio*.
 Eucharistie figura, ex qua vincitur in ea corpus Christi verum Deo patri offerri, l. 10. f. 321. & seq. v. *Missa*.
 Eucharistie Sacramenti typum gessit paschalis agnus, l. 10. ibi. f. 324.
 Eucharistiam esse verum sacrificium corporis & sanguinis Christi, ostenditur, l. 10. ibi. f. 326. & 327. & seq.
 Eucharistia Dei donum est & oblatio, l. 10. ibi. f. 338.
 Eucharistiam esse testamentum quo pacto dicere possumus, l. 10. ibi. f. 335. & seq.
 Eucharistia, l. 6. f. 189.
 Eucharistiam conscientiam esse in pane azimo ostenditur ex litteris sacris, contra Græcos in pane fermentato conscientiam, l. 6. ibi. f. 190.
 Eucharistiam conscientiam, pane fermentato vere conficit, peccat tamen mortaliter, l. 6. ibi.
 Eucharistie varie recensentur hæreses, ibi. f. 191.
 Eucharistiam continere verum Christi corpus ostenditur, & ultra sacræ scripturæ dicta, sanctorum Doctorum adducuntur auctoritates, l. 6. ibi. f. 193. & seq.
 Eucharistie Sacramentum in memoriam Dominicæ mortis sit, l. 6. ibi. f. 203.
 Eucharistie Sacramentum gratiam conferre, innumeratque adferre utilitates, ostenditur, l. 6. ibi. f. 204. & sequent.

Eucharistie Sacramentum non majorem habere virtutem per hoc quod die Cœnæ Dominicæ consecratur, quam alio quocumque die, ostenditur, l. 6. ibi. f. 206.
 Eucharistiam recipere tam bonos quam malos (inæquali tamen forte) ostenditur contra hæreticos, assentes solos bonos illam recipere, l. 6. ibi. f. 209. & seq.
 Eucharistiam sumendo sub specie panis tantum, carnem Christi manducat, & sanguinem bibit, ibi. f. 213. & seq.
 Eucharistiam in altari servandam pro imminetibus necessitatibus, manet enim ibidem Christi corpus, l. 6. ibi. f. 211. & seq.
 Evangelica doctrina non ab homine prodita, l. 1. c. 1. f. 1.
 Evangelicam doctrinam certissimis miraculis Christus confirmavit, l. 1. c. 14. f. 43.
 Evangelium prædicatum fuit ab Apostolis secundum spiritalem intelligentiam, l. 2. f. 74. v. *Apostoli*.
 Evangelium perpetuum esse ad finem usque sæculi duraturum, ostenditur ex litteris sacris, l. 6. f. 186. v. *Evangelium*.
 Evangelium esse legem ostenditur contra hæreticos, l. 6. ibi. f. 187.
 Evangelistæ in illis quatuor animalibus Ezechielis figurantur, l. 6. ibi. f. 186.
 Evangelii definitio ab hæreticis assignata insufficientissima est, l. 6. ibi. f. 187.
 Evangelia sacra à pluribus sunt rejecta hæreticis, qui impugnantur, l. 13. f. 463. v. *Sacra Scriptura*.
 Evangeliorum auctores qui fuerint ex Ecclesie traditione constat, l. 1. c. 5. f. 12.
 Exponitur illud Luca, *Quomodo fiet istud*, l. 1. c. 10. f. 30.
 Excommunicandi potestatem habere Ecclesiam ex litteris sacris, ostenditur, l. 6. f. 219. & 220. v. *Excommunicatio*.
 Excommunicationis effectus notantur, l. 6. ibi. f. 221. & seq.
 Exercitium congregandi potestas & auctoritas non cuilibet data est, l. 3. f. 116. v. *Belum*.
 Exorcismos Ecclesie esse bonos ex litteris sacris, contra hæreticos, ostenditur, l. 6. f. 223. v. *Exorcismus*.
 Extrema Unctio esse verum Sacramentum, & à Christo institutum, ostenditur, l. 14. f. 486. & seq. v. *Unctio*.
 Extreme Unctionis Sacramenti solus Sacerdos ex Dei institutione minister est, l. 14. ibi. f. 489.
 Extrema Unctio propter quid datur iis de quorum desperatur salute, & non in levibus infirmitatibus, & quare hanc sibi sortita est nomenclaturam ut extrema unctio appelletur, l. 14. ibi. f. 490.
 Extremam Unctionem gratiam conferre sacræ scripturæ testimonio comprobatur, l. 14. ibi. f. 489.
 Exemplum notandum perperam se excusantium contententiam non posse servare, l. 13. f. 454. v. *Sacerdotium*.
 Elementorum materiam, ex qua mundus factus est, à Deo factam contra hæreticos ostenditur, lib. 10. f. 343. v. *Mundus*.

FARO non imputandas hominum conversationes contra hæreticos, ostenditur, l. 7. f. 225. v. *Fatum*.
 Oooooo
 Fal-

Falsum dicere & verum occultare maxime distant, lib. 10. f. 312. v. *Mendacium*.
 Fœmineum sexum manere etiam post resurrectionem, nec in virilem mutandum, ostenditur contra hæreticos ex sacris litteris, l. 13. f. 443. v. *Resurrectio*.
 Fœminis non tradenda sacra scriptura in lingua vulgari, ostenditur, l. 1. c. 13. f. 41.
 Fœdera cum hostibus facta servanda esse, ostenditur, l. 14. f. 477. v. *Tyrannus*.
 Ferdinandi & Elizabethæ Hispaniarum Regum zelus utique laudandus, l. 1. c. 13. f. 40.
 Fides Catholica (quam indubie oportet tenere) quæ sit, l. 1. c. 1. f. 1.
 Fides ut vere sit & appelletur de aliqua re certitudinem & firmitatem exigit, l. 1. c. 10. f. 29.
 Fides & opinio de eadem re minime possunt esse simul, l. 1. c. 10. f. 29.
 Fides charitate formata est, quæ hominem iustum reddit; informis vero minime: daemones enim credunt & contremiscunt, l. 2. f. 50. v. *Absolutio*, & l. 3. f. 93. v. *Baptismus*.
 Fides sola non absolvit hominem peccatorem à peccatis, l. 2. ibi.
 Fides vita æterna appellatur & quare, l. 3. f. 107. v. *Beatitudo*.
 Fidei mensura non est una omnium credentium, l. 3. ibi f. 114.
 Fides non intra nostri intellectus angustissimos angulos claudenda est hæreticorum more, qui nihil credunt nisi quod ratione comprobatur, l. 7. f. 226. & 227. v. *Fides*.
 Fides habet etiam suum quoddam lumen, ibi.
 Fidem solam iustificare hæresis est à Luthero suscitata, ibi f. 128.
 Fides varias habet acceptiones, ibi.
 Fidem solam non semper iustificare peccatorem ex litteris sacris ostenditur, ibi f. 229. & 30.
 Fides quo pacto aliquam dubitationem admittit, l. 7. f. 259. v. *Gratia*.
 Fides integra cum voto baptismi quando ejus non adest facultas, supplet vicem illius, l. 3. f. 96. v. *Baptismus*.
 Fides Cananæ filiz propriæ sufficiens fuit, l. 3. ibi f. 87.
 Fidelium congregatio est Ecclesia, l. 1. c. 6. f. 15.
 Fideles membra sunt corporis Ecclesiæ, l. 6. f. 176. v. *Ecclesia*.
 Fiduciam in Deo habendam esse, ostenditur, l. 13. f. 453. v. *Sacerdotium*.
 Figura hyperbole nuncupata sæpe sacris in litteris reperitur, l. 11. f. 380. v. *Oratio*.
 Figuratur per pulchre Eucharistiæ Sacramentum, l. 10. f. 322. & seq. v. *Missa*.
 Figuratur Baptismi Sacramentum, l. 3. f. 85. v. *Baptismus*.
 Filium Dei esse orandum ex litteris sacris constat, l. 5. f. 186. v. *Deus*.
 Filium Dei esse verbum patris ex litteris sacris ostenditur contra Alogianos hæreticos, l. 5. ibi. f. 169.
 Filius Dei æqualis est Patri sapientia & potentia, ibi. f. 186.
 Filium Dei ignorare nitiqum diem qualiter intelligitur, ibi.
 Filium Dei cognoscere Patrem ex litteris sacris contra Origenem ostenditur, l. 5. ibi. f. 170.

Flatus quem spiravit Deus in Adam à flatu quem Christus in Apostolos insufflavit quomodo differt, l. 2. f. 65. v. *Anima*.
 Formatur Eva vere de costa Adæ; quæ formatio non parabolice intelligenda est, l. 2. f. 61. v. *Adam*.
 Forma corporis humani anima est, etiam in quantum rationalis est, l. 2. f. 64. v. *Anima*.
 Forma quid sit, ibi.
 Forma consecrandi Eucharistiæ ex litteris sacris ostenditur, l. 6. f. 200. v. *Eucharistia*.
 Forma vera baptismi quæ, l. 3. f. 79. v. *Baptismus*.
 Formas varias baptismi confingunt hæretici, ibi.
 Forma baptismi tria requirit, l. 3. ibi. f. 80.
 Forma baptismi ab Alexandro tertio declaratur, l. 3. ibi.
 Forma baptismi qua Romana uitur Ecclesia verissima est, l. 3. ibi. f. 89.
 Forma baptismi qua utuntur Græci declaratur, l. 3. ibi. f. 80.
 Fomes seu concupiscentia carnis quare peccatum appellatum, cum nihil minus sit, l. 12. f. 425. v. *Præceptum*.
 Fornicationem simplicem esse lege divina prohibitam, ostenditur, l. 3. f. 147. & 148. v. *Cœtus*.
 Fornicationis nomen non semper in litteris sacris pro fornicatione in genere accipitur, ibi.
 Futura contingentia non possunt evidenter cognosci, l. 7. f. 259. v. *Gratia*.
 Fratrem in nos peccantem Ecclesiæ est corrigere, l. 6. f. 176. v. *Ecclesia*.
 Fructus penitentiz qui, l. 12. f. 405. v. *Pœnitentia*.
 Fratres novit scriptura appellare consanguineos, l. 10. f. 309. v. *Maria Virgo*.
 Fundamenta Ecclesiæ fuisse Apostolos, ostenditur, l. 12. f. 386. v. *Papa*.

G

Gajetani error de formatione Evæ declaratur, & impugnatur, l. 2. f. 60. v. *Adam*.
 Gajetani rationes pro suo errore adductæ facile solvuntur, l. 2. ibi. f. 62.
 Gajetanum errasse, convincitur, l. 3. f. 91. v. *Baptismus*.
 Gajetani & Erasmi error dicentium matrimonium propter adulterium dissolvi posse quoad vinculum, quod nihil minus, l. 11. f. 353. & 354. v. *Nuptiæ*.
 Gajetanus erronee sentit non esse prohibitum lege divina duas simul habere uxores matrimonio copulatas, l. 11. f. 352. v. ibi.
 Gajetani error dicentis, ut qui lethalis criminis conscius est, non esse iure divino necessarium, se per confessionem præparare ad Eucharistiæ summptionem, qui convincitur, l. 6. f. 206. & seq. v. *Eucharistia*.
 Gajetani error dicentis, legem de unitate uxoris non esse in sacris litteris scriptam, l. 11. f. 349. v. *Nuptiæ*.
 Gelasii Papæ dictum de approbatione scripturarum plurimarum Sanctorum, quomodo accipiendum sit, & ad quid se extendat, colligitur, l. 1. c. 7. f. 20.
 Gentilium libri non omnino spernendi: ad plura enim eorum conducit lectio, l. 1. c. 12. f. 36.
 Genera tria baptismi, l. 3. f. 97. v. *Baptismus*.
 Genus omne mendaciæ à Deo prohibetur, l. 10. f. 312. v. *Mendacium*.
 Glossatoris voluminis Decretorum ineptia, vel ejus irridenda notatur audacia, l. 10. c. 7. f. 20.
 Gloriæ inanis cupiditas radix est hæresum, l. 1. c. 11. f. 31.

Gloriæ vanæ cupiditas fallaciam iudicii gignit, l. 1. c. 11. f. 33.
 Gloriam esse debitam homini iusto ex pacto divino & Christi meritis, ostenditur, l. 13. f. 467. v. *Spes*.
 Gloriam nemo debet in futurum tempus, l. 12. f. 428. v. *Prædestinationis*.
 Gloria merces est nostrorum operum, ut sacra testantur litteræ, l. 11. f. 374. v. *Opera*.
 Gratianus perperam citavit Augustinum, volens ex illius sententia Decretales & epistolæ Pontificum inter divinas litteras annumerare, l. 1. c. 2. f. 6. & 7.
 Gratum nihil esse Deo nisi quod ab eo mandatum atque præceptum, hæresis est Lutheri, l. 12. f. 420. v. *Præceptum*.
 Gratiam primam unus non potest alteri mereri, l. 3. f. 93. v. *Baptismus*.
 Gratiarum actiones Christus reddebat patri propter populorum circumstantem, l. 10. f. 312. v. *Melchisedech*.
 Gratiam non conferri sacramentum matrimonii, hæresis est Lutheri, l. 11. f. 346. v. *Nuptiæ*.
 Gratia divina sicut exigitur ad boni operis inchoationem, ita etiam requiritur ad prosecutionem, l. 11. f. 367. v. *Opera*.
 Gratia quæ in Sacramento Eucharistiæ confertur non tam virtute signi, quam virtute signati confertur, l. 6. f. 213. v. *Eucharistia*.
 Gratiam in Baptismo semel receptam amitti non posse, hæresis est, l. 7. f. 253. v. *Gratia*.
 Gloria in sacris litteris retributionis nomine appellatur, l. 11. f. 375. v. *Opera*.
 Gregorii dictum l. 9. moralium cap. 1. de Job concipientem omne meritum virtutis nostræ esse vitium, exponitur ingeniose, l. 11. f. 368. v. *Opera*.
 Græci quo tempore ab Ecclesiæ obedientia recesserunt, l. 12. f. 384. v. *Papa*.
 Græci licet baptizando non insinuent actum baptismi per verbum indicativi modi, ab Ecclesia tolerantur, l. 3. f. 79. v. *Baptismus*.
 Græci quare judicantur hæretici, & schismatici, ibi. f. 80.
 Græci vere baptizant utentes baptismi forma, peccant, tamen quod Ecclesiæ Romanæ subesse contemnunt, ibi.
 Græci hæretici dicuntur, non quia in fermentato consecrant, sed quia sic conscienties purant azyzo non posse confici, l. 6. f. 190. v. *Eucharistia*.
 Griez lepra percutitur, quia recepit pecuniam pro sanitatis beneficio collato à Domino suo Eliazo Naamano leproso, l. 13. f. 466. v. *Simoniam*.

H

Habitum alicujus instituti qui semel induerit, dicere non posse in fide errare blasphemiam est, quemadmodum quidam religiosus extollens supra modum suum institutum, prædicavit, l. 1. c. 9. f. 27.
 Herbas aliquas continere virtutem, ostenditur, l. 14. f. 473. v. *Tentatio*.
 Hebraica lingua & sola usi sunt homines usque ad ædificationem Babylonicam, l. 9. f. 304. v. *Lingua*.
 Hyperbolica locutione scriptura sacra sæpe utitur, l. 11. f. 380. v. *Oratio*.
 Historias gentilium plurimum conferre ad scripturæ intelligentiam, l. 1. c. 12. f. 36.

Hispaniarum aliquibus partibus superstitiones vigere prædicationis defectu, & prælatorum negligentia, l. 1. c. 13. f. 39.
 Hieronymi sententia quod presbyter est idem quod Episcopus, non tenetur, ideo caute legendus est super ad Titum, l. 6. f. 183. & 184. v. *Episcopus*.
 Hymnus quid sit, Hymnumque cantasse Christum, ostenditur, l. 4. f. 120. v. *Cantus*.
 Hæresis ethimologia, l. 1. c. 1. f. 1.
 Hæresis nomen Theologis infamè est, l. 1. ibi.
 Hæresis definitio secundum rem, ibi. f. 2.
 Hæresis non est opus absque intellectu, ibid. & sine illius errore non fit hæresis, ibi. f. 2.
 Hæreses juxta Pauli sententiam oportet esse, & quare, l. 1. c. 4. f. 10.
 Hæresis suspicionem omni caret, qui dictis S. Thomæ non acquievit, l. 1. c. 7. f. 19.
 Hæresis ideo hæresis est, quia Fidei Catholicæ repugnat, non tamen quia Ecclesia definitivè illam esse hæresim, l. 1. c. 8. f. 25.
 Hæresis & schisma in quo differunt, l. 1. c. 9. f. 27.
 Hæresim esse novam quomodo intelligitur, l. 1. c. 8. f. 26.
 Hæresim radix prima amor sui est, l. 1. c. 11. f. 29.
 Hæresum fomes deliciae carnis sunt, de quo varia ponuntur exempla, l. 1. c. 11. f. 34.
 Hæresum fomentum assidua est lectio prophanorum & gentilium auctorum, & etiam indiscretus zelus, l. 1. c. 12. f. 35. & 37.
 Hæresi ut quis non polluat quid faciendum, l. 1. c. 12. f. 38.
 Hæresis suspicione non caret qui prædicat, seu docet res novas parum aut nihil conducenes, nec ille etiam qui prædicando quæ fidei sunt, magnam præ se fert libertatem, similiter & ille qui sui erroris correctionem impatienter fert, l. 1. c. 14. f. 42. & 44.
 Hæresis Manichæorum unde auspiciata fuit, l. 2. f. 66. v. *Anima*.
 Hæresis omnis error est, non tamen è contra, l. 2. ibi. f. 68.
 Hæreses quæ sacramentorum vim detrahunt, impugnantur, l. 3. f. 82. v. *Baptismus*.
 Hæresis Lutherana unde tantas suscepit vires, l. 14. f. 479. v. *Virginitas*.
 Hæresum causa defectus est etiam prædicationis, l. 1. c. 13. f. 39.
 Hæreticorum analogia pulchra, l. 1. c. 11. f. 32.
 Hæretici ac fideles vario modo diversaque intentione suas proponunt questiones, l. 1. c. 10. f. 30.
 Hæreticari censentur qui caeremonias Judæorum vel Sacerdotum observant & quare, l. 1. c. 1. f. 2.
 Hæretici suos noverunt errores confirmare ex litteris sacris perperam intellectis, l. 1. c. 4. f. 11.
 Hæreticorum dogmata, quæ testimonio scripturarum refulsi non valent, universali Ecclesiæ traditionibus proferenda sunt, l. 1. c. 5. f. 12.
 Hæretici plura loca sacre scripturæ perperam intellecta citant, l. 1. c. 8. f. 24.
 Hæreticorum fautores & defensores si personas tantum, & non hæresim defendant, non sunt censendi hæretici, l. 1. c. 9. f. 27.
 Hæreticus non est iudicandus qui monitus & convictus palinodiam cantare non erubescit, l. 1. cap. 9. f. 26.

Hæreticus ut quis censetur quæ requiruntur, l. 1. c. 9. f. 27.
Hæreticus & apostata à fide, idem potest esse, ibi. f. 28.
Hæreticorum pertinacia notatur, ibid. f. 29.
Hæreticus est qui cum pertinacia in fide dubitat, l. 1. c. 10. f. 29.
Hæretici non sunt consultandi & fugienda eorum scripta, nec quidquam expositionis scripturæ ab ipsis petere, l. 1. c. 11. f. 33.
Hæretici libros Ecclesia comburendos disposuit, l. 1. c. 11. f. 32.
Hæretici paliantur falso Christianitatis nomine, & quo pacto à catholicis discernantur, ostenditur, l. 1. c. 11. f. 31. & 32.
Hæreticorum mores annotantur, ibi.
Hæreticus quibus conjecturis deprehenditur, l. 1. c. 14. f. 42. & 44.
Hæretici varias configunt formas Sacramenti Baptismi, l. 3. f. 79. v. Baptismus.
Hæreticus non facile quis judicandus est, l. 5. f. 162. v. Deus.
Hæretici falso tribuunt beato Ignatio inter viros conjugatos beatum Paulum annumerasse, l. 14. f. 483. v. Virginitas.
Hominem non debere extolli in bono quopiam opere, ostenditur, l. 11. f. 478. v. Opera.
Homines quotquot à vivis disceserunt ante Christi passionem non fuerunt damnati: plures enim salvi facti sunt contra plures hæreticos, l. 12. f. 393. v. Peccatum.
Homo cujus rei gratia imago Dei dicitur, l. 2. f. 64. v. Anima.
Homo non potest alteri mereri primam gratiam, l. 3. f. 94. v. Baptismus.
Homo salvari potest absque baptismo quando ejus non adeit facultas, si ad Deum se totum convertat, l. 3. ibi. f. 96.
Homines vocare solet scriptura sacra omnes qui secum carnem vivunt, l. 3. f. 103. v. Beatitudo.
Hominem & Deum Christum fuisse ex sacris litteris, ostenditur, l. 4. f. 128. & seq. v. Christus.
Homo celestis appellatur Christus secundum naturam divinam, l. 4. f. 133. v. ibi.
Homo nulla alia lege quantumque bene operetur salvari poterit, nisi in lege Evangelica, l. 9. f. 297. & 298. v. Lex.
Hominis liberum arbitrium ex litteris sacris, ostenditur, l. 9. f. 299. & seq. v. Libertas.
Hominem esse prædestinatum signis & conjecturis sciri potest, l. 12. f. 429. v. Prædestinatio.
Homo nescit qualem finalem habebit perseverantiam, l. 12. f. 427. v. ibi.
Homo sine Dei gratia nihil potest facere, quid sit hoc nihil, l. 9. f. 303. v. Libertas.
Homo amissa Dei gratia bene potest moraliter agere, contra Lutherum, l. 9. ibi. f. 302. & 303.
Hominis opera omnia non esse peccata, contra Lutherum & illius affectas, ex litteris sacris, ostenditur, l. 11. f. 366. v. Opera.
Homo Dei auxilio omnia potest, l. 14. f. 483. v. Virginitas.
Hominis imago non semper tribuitur in scriptura sacra naturæ hominis, l. 2. f. 57. v. Adam.
Homo primo fuit creatus de limo terræ, post vero spiraculum recepit vitæ, l. 2. f. 66. v. Anima.

Humanitas Christi scorsum à divinitate considerata non adoranda latræ, quo pacto adoranda sit, l. 2. f. 49. v. Adoratio.
Humanitatem Christi adorandi præceptum, l. 2. f. 48. v. ibi.
Humane naturæ veritas in duabus consistit substantiis, nempe corpore & anima rationali, l. 4. f. 131. v. Christus.
Hominem justificari per gratiam & per Christum quomodo intelligitur, l. 7. f. 231. & 232. v. Fides.
Hominem justificari per fidem quomodo intelligitur, ibi. f. 232.
Homo quantumque justus sine Dei revelatione non potest esse certus quod sit in gratia, neque de sua salute, l. 12. f. 427. & seq. v. Prædestinatio.
Hominum bona opera esse Deo grata habent ex merito Christi, l. 11. f. 377. v. Opera.
Humilitas iusti in bonis operibus qualis, l. 11. f. 378. v. Opera.
Humilitatis causa minime mentiditur, l. 10. f. 312. v. Mandatum.
Hominis quantumlibet docti & sancti testimonium non est efficax ad hæresim convincendam, nisi ex factis litteris aut Ecclesiæ definitione vel traditione id constiterit, l. 1. c. 7. f. 18. & 19.

Iacob non est mentitus quando patri suo dixit, se esse Esau, l. 10. f. 313. v. Mendacium.
Iacobus Apostolus per illa verba, Infirmitur quis in vobis, &c. non instituit Sacramentum Extreme Unctionis, l. 14. f. 487. v. Extreme-Unctionis.
Iacobi Apostoli epistolam esse canonicam, ostenditur, l. 13. f. 463. v. Scriptura Sacra.
Ieiunius debet esse ordinans & ordinandus in collatione sacrorum ordinum, l. 11. f. 382. v. Ordo.
Idolatræ non sunt censendi Sanctorum reliquias venerantes, l. 13. f. 439. v. Reliquia.
Idolis immolata comedere qualiter licebat, l. 4. f. 124. & 25. v. Cibis.
Ignatius non annumeravit beatum Paulum inter viros conjugatos, cum virgo perpetuo fuerit, l. 14. f. 483. v. Virginitas.
Implere potest homo omnia Dei præcepta cum ipsius adjutorio, l. 12. f. 422. v. Præceptum.
Imaginem Dei non perdidit Adam post peccatum contra Origenem hoc sententem, l. 2. f. 55. & 56. v. Adam.
Imago hominis quomodo accipitur in sacris litteris, l. 2. f. 57. v. Adam.
Imago & similitudo differunt, l. 2. ibi. f. 56.
Imago Dei, l. 4. f. 123. v. Caro.
Inferni nomine in sacris litteris purgatorium & limbus intelligitur, l. 12. f. 436. v. Purgatorium.
Infernalem pœnam esse æternam ex litteris sacris, ostenditur, l. 3. f. 107. v. Beatitudo.
Infidelitatis tres species notantur, l. 1. c. 9. f. 28.
Infirmitas monachus non tenetur ad laborem, l. 9. f. 293.
Infidelium matrimonia non æquanda Christianorum matrimoniis, l. 11. f. 348. v. Nuptia.
Inquisitores hæreticæ pravitatis non facile de hæresi pronuntiare debent, l. 1. c. 8. f. 24.
Inquisitorum munus non facile de hæresi judicare, ibi. f. 25.

Inquisitorum munus notatur, ibi. f. 25.
Injuriæ aut damni reparationem non querere coram iudice est in Concilio, non in præcepto, l. 12. f. 417. v. Præceptum.
Inimici dilectio est in præcepto, l. 12. ibi.
Intellectus noster investigare quæ fidei sunt minime potest, l. 1. c. 2. f. 3.
Intelligentia dictorum ex causis dicendi fumenda est, l. 1. c. 2. f. 7.
Intellectum verum sacræ scripturæ Ecclesia est quæ docet, l. 1. c. 4. f. 11.
Inventum in sacris litteris id etiam dicitur, quod numquam fuit quæsitum, l. 2. f. 62. v. Adam.
Invenit Deus & qualiter, l. 12. f. 424. v. Præceptum.
Ioannem baptistam fuisse Heliam quomodo intelligitur, l. 6. f. 193. v. Eucharistia.
Ioannis error notatur, l. 3. f. 109. v. Beatitudo.
Ioannis dictum, Nisi manducaveritis carnem filii hominis, &c. quomodo intelligitur, l. 6. f. 213. v. Eucharistia.
Illud, ante diem festum Pasche, l. 6. f. 289. v. ibi.
Ioannes Baptista, etsi in utero sanctificatus, non ausus est prædicare quousque à Deo mandatum accepit: tanta dignitas prædicationis verbi Dei, l. 12. f. 430. v. Prædicatio.
Intentio qualis in oratione habenda, l. 4. f. 119. v. Cantus.
Irenæus in calce libri quinti caute legendus est, l. 3. f. 109. v. Beatitudo.
Iudam damnatum fuisse sacræ testantur scripturæ, l. 10. f. 310. v. Martyrium.
Iudam recepisse corpus & sanguinem Domini sicut reliqui Apostoli, ex sacris litteris, ostenditur, l. 6. f. 210. v. Eucharistia.
Iugum servitutis & maledictum quid sit, l. 12. f. 416. v. Præceptum.
Iudith mendacium quod Holoferno dixit scriptura sacra non laudat, sed ejus virilem animum, l. 10. f. 313. v. Mendacium.
Iudex Christus est vivorum & mortuorum, l. 4. f. 130. v. Christus.
Iustitia bellandi pendet ex ejus causa, l. 3. f. 116. v. Bellum.
Iustitia pacem conservat, l. 3. ibi.
Iustitia semel accepta ab illa potest homo excidere, l. 12. f. 428. & 429. v. Prædestinatio.
Iustificatus erat Cornelius antequam ad Petrum accessisset, l. 3. f. 98. v. Baptismus.
Iustificari hominem per gratiam, &c. & justificari per Christum quomodo intelligitur, l. 7. f. 232. v. Fides.
Iustificari hominem per fidem quomodo intelligi debet, ibi.
Iustificari nemo potest sine gratia Dei quantumcumque bene moraliter operetur, & testimoniis Conciliorum probatur, l. 7. f. 253. v. Gratia.
Iusti quando in sinu Abrahamæ detenti erant, quædam eis erat captivitas, l. 3. f. 110. v. Beatitudo.
Iustorum merita & præmia varia, l. 3. f. 113. v. ibi.
Iustus Paulus vocat fellas, ibi. f. 114.
Iustus absque adjutorio divino non potest omne vitare peccatum, l. 7. f. 253. v. Gratia.
Iustus dum in vivis agit personam mercenarii gerit, l. 13. f. 467. v. Spes.
Iudicia Dei occulta nimis, l. 12. f. 426. v. Prædestinatio.

Judicium temerarium est judicare de se vel de aliis quales futuri sint, l. 12. ibi. f. 428.
Judæis permittum fuit usuras petere ab alieno ob ingenitum eorum cupiditatum voraginem, l. 14. f. 501. v. Usura.

L

Laborare manibus licitum est monachis etiam sustentandæ vitæ causa, cujus oppositum dicere est hæreticum, l. 9. f. 291. v. Labor.
Laborare manualiter quinam monachi tenentur, l. 9. f. 295. v. ibi.
Laborare manibus prædicatores non debent compelli, l. 9. f. 294. v. ibi.
Laborare debent monachi exemplo sanctorum, ostenditur, l. 9. f. 292. v. ibi.
Laicos communicare sub utraque specie antiqua fuit consuetudo, quæ modo minime expedit, l. 6. f. 215. & 216. v. Eucharistia.
Lapides aliquos magnam continere virtutem, ostenditur, l. 14. f. 473. v. Tentatio.
Lateranense Concilium notandum circa animæ immortalitatem, l. 2. f. 70. v. Anima.
Latus Christi fuit perforatum lancea militis post ejus mortem, l. 4. f. 143. v. Christus.
Latronem bonum fuisse baptizatum ante mortem ejusdem non constat, tamen fuisse salvum, l. 3. f. 109. v. Beatitudo.
Lavacrum regenerationis baptismus est, l. 3. f. 82. v. Baptismus.
Lex peccati ab Apostolo ipsa appellatur concupiscentia, & quare, l. 3. f. 101. v. Baptismus.
Lex quid, l. 9. f. 295. v. Lex.
Lex vetus non est servanda juxta omnia illius præcepta simul cum nova lege, & oppositum est hæresis, ibi. & seq.
Legem veterem esse malam hæresis est, & vincitur, l. 9. ibi. f. 296.
Lex peccatum non est, sed per legem peccatum dignoscitur, l. 9. ibi.
Lege nulla alia, quam evangelica homo potest salvari, l. 9. ibi. f. 297.
Lex quodammodo est frcnum ad cohibendum homines à peccato, ibi.
Lex Evangelica quare appellatur testamentum, l. 10. f. 336. v. Missa.
Lex aliqua etsi in libris canonicis scripta non sit, non sequitur inde, illam non esse divinam, l. 11. f. 350. v. Nuptia.
Leges multæ naturalis juris quæ merito divinæ censendæ sunt, ibi.
Lex divina de uxoris unitate est sacris litteris contenta, l. 11. ibi. f. 351.
Leges posse Ecclesiam concedere, quibus omnes Christiani obedire teneantur, ostenditur, l. 6. f. 178. v. Ecclesia.
Legis nomine sacræ litteræ appellare noverunt quicquid nos ad aliquid agendum compellit, l. 6. f. 188. v. Evangelium.
Legem esse ipsum Christi Evangelium ex ipsius legis definitione, vincitur, l. 6. ibi.
Lex qua Sacerdos ad communicandum sub utraque specie devinctus est, signatur, l. 6. f. 214. v. Eucharistia.